Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1581 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 27 mai 1954

Lumina cuvîntului scris

CU VREO CITEVA DECENII în urmă, se putea auzi foarte des — rostită de vreun țăran sau vreun muncitor și însoțită de oftături — o zicală-cugetare cu dublu înțeles: „Ai carte — ai parte". Primul înțeles se referea la viața de mizerie, la exploatarea căreia era supus poporul, omul de rînd, cu puțină știință de carte sau chiar analfabet. Parte de bucuriile vieții aveau numai moșierii și burghezii, adică cei care puteau să învețe.

Cel de al doilea înțeles se referă la orizontul larg pe care-l deschide omului știința de carte. Ca un miraculos „Sesam deschide-te" din „O mie și una de nopți" — învățătura îți croiește drum spre binefacerile culturii și civilizației. Fără știință de carte nu te poți încînta de frumusețile literaturii și artei, nu te poți bucura de descoperirile științei, nu poți atinge un nivel de trai ridicat și nici nu poți ocupa un loc de frunte în frontul muncii.

De la instaurarea regimului de democrație populară a dispărut primul înțeles al zicalei „Ai carte — ai parte" fiindcă însăși exploatarea e pe cale de dispariție. Oamenilor muncii li s-au deschis porțile tuturor școlilor, iar în urma reformei învățămîntului s-au înființat nenumărate școli elementare menite să cuprindă pe toți copiii de vîrstă școlară și să închidă astfel izvorul de alimentare a analfabetismului. S-a desfășurat o largă campanie de alfabetizare care a cuprins sute de mii de oameni neștiutori de carte. Cu toate acestea, moștenirea burgheză n-a fost pe de-a-ntregul lichidată.

De curind, secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare au deschis noi cursuri de alfabetizare pentru perioada mai-octombrie 1954 cu scopul de a grăbi lichidarea neștiinței de carte. In timpul cursurilor precedente s-a observat că nu toți analfabeții din întreprinderi au fost înscriși la cursuri și că din cei înscriși abia 54 la sută au frecventat cursurile cu oarecare regularitate. De asemenea, nu toți aceștia au absolvit cursurile și nu toți s-au prezentat la examene.

Acolo unde și organizațiile de U.T.M. s-au ocupat de neștiutorii de carte, s-au obținut progrese remarcabile. In regiunea Cluj, raionul Cîmpeni, numărul tinerilor analfabeți a fost redus la 789, dintre care numai 89 tineri din întreprinderi. In raion, 145 de utemiști, dintre care 130 de învățători, conduc cu succes cercurile de alfabetizare.

Sînt însă unele organizații de U.T.M. care — la fel ca și conducerea întreprinderilor respective — sub pretextul unei preocupări deosebite față de producție, neglijează complet munca în alte domenii și în special munca de alfabetizare. La uzinele „23 August" din București unde 25 la sută din analfabeți sînt tineri, organizația de U.T.M. nu se preocupă de loc de această problemă. De asemenea la „Bumbăcăria Jilava", n-au frecventat regulat cursurile în iarna aceasta decît 10 la sută din tinerii analfabeți fără ca organizația de U.T.M. să se sinchisească. E de neînțeles cum vor conducătorii unor întreprinderi și unele organe de U.T.M. să-și asigure cadre capabile, muncitori calificați, fără ca mai înainte să desființeze analfabetismul. In realitate nu se poate despărți problema producției de problema răspîndirii tehnicii și de ridicarea calificării profesionale a muncitorilor. „Pentru ca noua tehnică să poată da rezultate, mai este nevoie și de oameni, de cadre de muncitori și de muncitoare în stare să se pună în fruntea tehnicii și s-o împingă înainte" — a spus I. V. Stalin.

In unele întreprinderi — mai ales în sectorul construcțiilor, care lucrează cu mulți salariați sezonieri — organizațiile de U.T.M. au demobilizat în această privință, deoarece, după ce au susținut un timp munca de alfabetizare, s-au trezit cu și mai mulți neștiutori de carte decît aveau la început. Lucrul în sine este foarte explicabil, datorită fluctuațiilor de cadre și el nu trebuie să descurajeze. Trebuie doar să se aibă în vedere că alfabetizarea nu este o sarcină de campanie, ci o preocupare permanentă, pînă la desființarea totală a analfabetismului.

Pentru a asigura aceasta este necesar ca organizațiile de U.T.M. din întreprinderi să acorde o deosebită atenție cursurilor de curînd deschise.

Analfabeții trebuiesc lămuriți, convinși să urmeze cursurile de alfabetizare. Lămurirea și convingerea trebuiesc făcute de profesorul cursului, de directorul unității, de organizațiile de masă, de ingineri, de maiștri ori de muncitorii mai înaintați. Metodele sînt felurite. S-ar putea ca înainte de ora începerii cursurilor profesorii să treacă prin secțiile unde lucrează analfabeți, și cu acest prilej să le reamintească de curs. Cînd vizitează uzina sau cînd stau de vorbă cu muncitorii despre diverse alte probleme, directorii puteau să-l întrebe pe analfabeți dacă urmează cursurile regulat.

Organizațiile U.T.M. trebuie să folosească în lupta împotriva analfabetismului toate mijloacele de propagandă și agitație cunoscute, să popularizeze la gazeta de perete și prin stațiile de radioamplificare pe cei mai buni elevi ai cursurilor de alfabetizare, și așa — cum se face la I.C.S. Hunedoara — să fie satirizați cei care lipsesc de la cursuri.

In același timp organizațiile de UTM trebuie să se ocupe în mod serios de absolvenții cursurilor de alfabetizare pentru ca aceștia să nu uite ce-au învățat. Ei trebuiesc atrași în munca culturală, în cercurile de citit, trebuiesc convinși să se înscrie la ciclul II al școlii de 7 ani sau la școli de calificare.

Trebuie să pornim cu toții la luptă hotărîtă și organizată pentru lichidarea completă a neștiinței de carte.

Din poșta de eri

BUCUREȘTI 26 MAI 54 18

● Printre inițiativele însemnate ale laboratorului nostru de științe naturale a fost și dotarea școlii de 7 ani din comuna Zagra raionul Năsăud cu materialul necesar pentru științele naturale. Zi de zi mîinile harnice și dibace ale tinerilor din colectivul laboratorului școlii pedagogice din Năsăud au împăiat, ba o vulpe, o bufniță sau o barză — pînă cînd s-au adunat 21 de păsări și animale.

Apoi toate acestea le-au dus într-o bună zi ca dar la școala elementară de 7 ani din Zagra.

Printre tinerii care în acele zile au muncit cu deosebită tragere de inimă nu pot fi trecuți cu vederea Mureșan Valentin, Mureșan Grigore și Rusu Vasile.

(Corespondent, COCA BALUȚA)

● Din inițiativa secției sanitare a raionului Calafat a fost constituită o brigadă de medici care a vizitat gospodăria agricolă de stat Moțătei.

Muncitorii gospodăriei au venit cu încredere la consultații.

Și pe tărîm cultural la noi se obțin succese.

Pînă mai acum cîtva timp muncitorii din gospodăria agricolă de stat Moțătei nu aveau condiții prielnice pentru a și petrece în mod plăcut timpul liber deoarece gospodăria e departe de oraș și chiar de comună. Acum însă — din inițiativa organizației de partid și cu ajutorul organizației de U.T.M. și a comitetului de întreprindere s-a amenajat în cadrul gospodăriei un club.

Muncitorii găsesc aici materiale pentru a-și îmbogăți cunoștințele deoarece clubul dispune de o bibliotecă cu 1500 volume. Biblioteca are 100 de cititori. Cei mai activi sînt utemiștii Sîrbu Dumitru, Ștefan M. Ștefan și Duță Ștefan.

La club se găsesc și diferite instrumente muzicale.

Tovarășii Iordăchescu Ion cîntă la acordeon, Cîrstea Constantin și Gincă Gheorghe la pian, iar Popa Mihai la vioară. S-a format o adevărată orchestră.

(Corespondent, OPRIȘAN BARAITARU)

TEXTILISTA

E bucuroasă utemista Alexovici Antoneta. Și e firesc să fie așa. La uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală unde lucrează nu este tînără care să nu-i cunoască numele și deci și succesele obținute în producție zilnic.

In timp ce mîinile-i cu mișcări repezi și îndemînatice caută la ring să prindă firul cît mai bine pentru ca nodul să fie cît mai mic, utemista Alexovici se gîndește poate la o nouă inovație sau raționalizare.

Atitudinea ei față de muncă, față de tovarășele din brigadă a făcut ca ea să fie iubită și apreciată nu numai de tineretul fabricii ci chiar și de vîrstnici.

Despre ea, despre succesele pe care le obține în producție brigada pe care o conduce s-a vorbit de nenumărate ori la stația de radio-amplificare, la gazeta de perete a întreprinderii s-au chiar în paginile ziarului de uzină.

Cu 115 la sută și-a îndeplinit sarcinile de plan pe luna aprilie brigada condusă de Alexovici Antoneta iar indicii de calitate față de normativ aproape că nu este lună să nu-i depășească cu 3—4 procente.

A trecut numai o săptămînă de cînd brigada filatoarei fruntașe, a pornit inițiativa de sporire a productivității muncii prin îmbunătățirea indicilor de utilizare a mașinilor. Această inițiativă s-a extins în scurt timp la încă 11 brigăzi din sectorul filatură.

Cînd o întrebi despre cheia succeselor obținute tînăra Alexovici Antoneta îți vorbește mai întîi despre metodele sovietice marșrut, Jandarova, Voroșin și Covaliov. De cauți și mai departe poți afla lesne: entuziasmul, dorința de a cunoaște cît mai multe, conștiința datoriei.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

In lupta pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Au început pregătirile pentru recoltare

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru Ion Ghițuică)

La S.M.T. Topraisar din raionul Negru Vodă, tinerii mecanizatori luptă cu avînt sporit pentru depășirea cu și mai multe procente a planului de producție al stațiunii. In întrecerea socialistă, în fruntea celor 12 brigăzi de tractoriști s-a situat brigada a XI-a condusă de utemistul Chiriac Gheorghe. Folosind larg metoda graficului orar, tinerii mecanizatori din această brigadă au reușit ca, pînă mai zilele trecute, să realizeze 954 hantri în loc de 378 hantri planificați. In acelaș timp au economisit 3610 kg. motorină și o însemnată cantitate de benzină, ulei etc.

De asemenea printre brigăzile fruntașe pe stațiune s-au situat și brigăzile a V-a și a III-a conduse de utemiștii Bratu Gheorghe și Banciu Nicolae. Aceste brigăzi și-au depășit planurile de producție cu 43—45 la sută.

Tractoriștii stațiunii au răspuns cu entuziasm la chemarea utemistului Stănescu Vasile de la S.M.T. Peciul Nou din regiunea Timișoara. Insuflețiți de această chemare patriotică ei au depus toată strădania și priceperea lor în muncă pentru a obține succese cît mai frumoase în lupta pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tractorist". Pînă acum titlul de cel mai bun tractorist din stațiune îl deține utemistul Onici Gheorghe care și-a depășit planul cu 375 la sută. In urma lui, tractoriștii utemiști Ilie M. Nae și Stoica Petre se străduesc să-l ajungă. Și ei au realizat depășiri de plan de 235—251 la sută.

Pe lîngă succesele obținute, îndeplinirea și depășirea planului de producție, tinerii mecanizatori au realizat și însemnate economii de combustibil. Astfel pînă acum cîtva timp, în stațiune s-a realizat o economie de 30.995 kg motorină. Numai tractoristul Onici Gheorghe de pildă, a realizat o economie de 1064 kg. motorină. Realizări deosebit de importante se obțin pe zi ce trece și la reparatul mașinilor agricole. Pînă în ziua de 18 mai au fost terminate reparațiile celor 15 secerători legători pe care le are stațiunea.

In stațiune munca continuă cu acelaș avînt. Tinerii mecanizatori se străduesc să obțină realizări cît mai frumoase pentru a termina mai de grabă repararea batozelor și a celorlalte mașini agricole necesare pentru strîngerea recoltei.

Vă prezentăm:

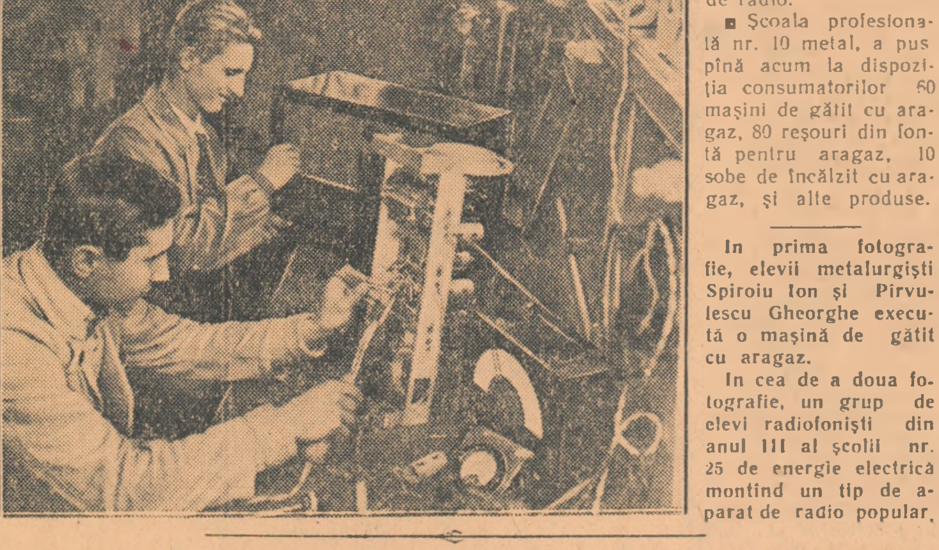
Bunuri de larg consum produse de elevi ai școlilor profesionale

Numeroase școli profesionale execută în prezent însemnate cantități de bunuri de larg consum pe care le pun la dispoziția cumpărătorilor. Publicăm mai jos cîteva cifre despre realizările elevilor școlilor profesionale nr. 25 de energie electrică și nr. 10 metal din București.

■ Școala profesională nr. 25 de energie electrică a realizat pînă acum 25 aparate de radio, 4 aparate de proecție, casete de ceasornicărie, etc.

■ Maistrul Grun Beren de la atelierul de practică al școlii, lucrează acum cu elevii din anul III, la un nou tip de aparat popular de radio.

■ Școala profesională nr. 10 metal, a pus pînă acum la dispoziția consumatorilor 60 mașini de gătit cu aragaz, 80 reșouri din fontă pentru aragaz, 10 sobe de încălzit cu aragaz, și alte produse.

In prima fotografie, elevii metalurgiști Spiroiu Ion și Pîrvulescu Gheorghe execută o mașină de gătit cu aragaz.

In cea de a doua fotografie, un grup de elevi radiofoniști din anul III al școlii nr. 25 de energie electrică montînd un tip de aparat de radio popular.

Un sentiment prețios

S-a înserat. Prin aer stăruie mireasma puternică a brazilor. Zgomotele s-au rărit. La răstimpuri trecerea cîte unui camion pe șosea face să vibreze totul împrejur. In sediul organizației U.T.M., mare cît un canton de pădurar Gonțescu Gheorghe răsfoiește încet niște hîrtii. Răsfoiește cu plăcere pentru a nu știu cîta oară caietul cu procesele verbale ale adunărilor generale în care au fost primiți noi membri.

„Asta trebuie să simtă și un părinte". își zise Gonțescu. Rîse apoi la ideea că s-a comparat pe el secretarul organizației de bază UTM de la sectorul 9 al Schelei petrolifere Zemeș, cu un părinte, dar își dădu seama că există totuși ceva adevărat în cugetarea lui. La urma urmei nu începe tînărul din momentul intrării în organizație o viață nouă, mai plină, mai bogată, o viață în care fiecare zi îl înalță spre exemplul moral al comuniștilor după chipul cărora vrea să se educe?

★

Vine o zi cînd tînărul se apropie de secretarul organizației de bază cu glasul său slab sau, dimpotrivă cu glasul puternic în încercarea nereușită de a ascunde aceeași turburare care-l încearcă și zice:

— Tovarășe secretar... știți... eu aș vrea să... aș vrea să fiu și eu... utemist. Sau:

— Măi Gonțescule să-mi dai și mie să completez o adeziune, dacă se poate.

Trec zile. Tînărul timid sau îndrăzneț, cum o fi fost el la început, nu-și mai poate ascunde frămîntarea și privește tot mereu spre panoul pe care se afișează convocările pentru adunările generale. Și iată acum: „Proces-verbal al adunării generale din 9 februarie 1954. Tovarășul secretar propune ordinea de zi care este aprobată după cum urmează: Punctul întîi prelucrarea planului de muncă lunar; punctul doi — primirea de noi membri".

Degetul lui Gonțescu aleargă nerăbdător peste rînduri. Aici... da... zice. La punctul doi al ordinei de zi s-a discutat cererea de primire în organizația U.T.M. a tovarășului Matei Toader.

...Tovarășul Rață Gheorghe l-a întrebat dacă știe ce cuprinde Statutul U.T.M...

Secretarul zîmbește din nou. Își aduce doar aminte că răspunzînd la această întrebare și fiindu-i frică să nu încurce cuvintele repetate de atîtea ori înainte de adunare, Matei a strigat repede, clipind din ochi ca un copil care spune în fața musafirilor o poezie: „Statutul U.T.M cuprinde principiile călăuzitoare, forma de organizare, drepturile și îndatoririle membrilor".

Auzindu-l cum aruncă pe nerăsuflate aceste cuvinte, mulți utemiști au dat nemulțumitor din cap. Gîndeau ca și secretarul: N-avem nevoie de papagali, tinere.

Dar a fost o impresie trecătoare. Adevărul a ieșit la iveală mai tîrziu.

...Era în vremea marelui viscol. Zăpada acoperise totul fără să țină seamă că sondele în producție lucrează în continuare, umplu cisternele cu țiței și deci lucrătorii trebuie să fie la posturile lor spre a deschide drum șuvoiului negru, că oamenii de la sondele în foraj trebuie schimbați să nu degere de frig.

A început lupta cu zăpada. Fiecare știa cît de necesară era această luptă și totuși mai erau unii care dădeau de două ori cu lopata și apoi se îndesau lîngă foc pentru mult timp. Alături de cei „conștienți" cum zice secretarul, muncea cu îndîrjire, icnind înfundat din piept, Matei. Cu tot gerul, sudoarea îi îmbrobonase fața, dar totdeauna în dreptul lui, pîrtia curățată era mai înaintată. Au trebuit rugăminți și chiar amenințări ca să-l facă să se odihnească și să se încălzească puțin. „Se pare, și-a spus secretarul că n-a învățat" chiar papagalicește Statutul U.T.M."

★

Mai departe. Uite procesul verbal de la primirea lui Apostolescu Petru. Matei (totdeauna cei care au fost de curînd primiți în organizație se mîndresc cu dreptul de a pune întrebări „bobocilor" și nu-l slăbesc cu una, cu două), l-a întrebat plin de importanță ce politică a făcut în trecut. Apostolescu a rămas încurcat. Ce politică să fi făcut săracu că doar are 16 ani. Nici nu înțelegea bine expresia „a face politică". Și cu toate acestea face politică și anume politica partidului. Așa i s-a spus la adunare.

— Cum adică? a întrebat Apostolescu mai tîrziu cînd a aflat ce politică face.

— Uite cum, i-a zis secretarul. Ai sudat tu la munca voluntară postamentul acela pentru ferăstrău?

— Da.

— Ai sudat tabloul de comandă care l-am confecționat pentru electrificarea comunei Schitu-Frumoasa?

— Da, sigur.

— Uite, asta se numește noua atitudine față de muncă, se numește întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, se numește într-un cuvînt politica partidului. Inţelegi?

Cînd a fost să-l primească pe Pintilie Alexandru, Rață Gh. l-a întrebat de ce intră în U.T.M. Lui Pintilie această întrebare i s-a părut cel puțin caraghioasă. Cum de ce intră în U.T.M.? Ce am terminat tot ce avem de făcut, nu mai avem nimic împotrivă? Că mai avem greutăți și dușmani a dovedit-o însăși viața și că e curajos și știe să lupte a dovedit-o cu prisosință. El, Pintilie a văzut că un maistru de la sondă despre care știa că nu toată viața a muncit cu mîinile lui, aducea pe furiș țuică să-i îmbete pe lucrători, să zădărnicească munca. Și maistrul a văzut că Pintilie a „prins mișcarea". L-a amenințat, a zis chiar că-l concediază. Băiatul nostru nu s-a pierdut însă cu firea. L-a urmărit pe individ și și-a însemnat locul unde acesta a ascuns țuica. Apoi a anunțat organele în drept care au descoperit toată urzeala și au luat măsurile cuvenite. „De nădejde băiat" a murmurat Gonțescu întorcînd pagina.

Adunarea în care Cernat Maria a devenit utemistă s-a prelungit pînă seara tîrziu. Secretarul s-a simțit parcă vinovat că a lăsat să se întindă atîta adunarea aceea și că acum fata avea să se ducă pe întuneric acasă. A rugat de aceea pe director să-i împrumute puțin mașina și a transportat-o la domiciliu pe noua utemistă cu o „Pobeda" nu mai puțin nouă. Acest gest pe care secretarul l-a făcut fără să-i dea prea mare importanță, a impresionat-o puternic pe fată. Nu știe cum să mai răspundă grijii pe care organizația, cum spune ea, o are față de persoana ei. Așa că a lucrat cu multă rîvnă la amenajarea sediului organizației UTM, a scris și a afișat lozinci pe pereți, bate din cînd în cînd materialele la mașina de scris, într-un cuvînt face tot ce i se cere și ce este necesar.

Gonțescu a observat în adunări că tinerii despre care se discută dacă să fie primiți sau nu în U.T.M. aruncă totdeauna o privire caldă de mulțumire, cînd cineva se declară la discuții de acord cu primirea lui. Asemenea priviri calde i-a adresat lui și Bejenaru Ion. Dar mai tîrziu i-a fost rușine să se uite în ochii secretarului. Lucrurile s-au petrecut așa. Bejenaru a venit odată „cu chef" la lucru. Maistrul l-a spus secretarului.

— Uite ce fac utemiștii tăi...

Poate că dacă i-ar fi dat o palmă l-ar fi durut mai puțin. S-a gîndit: Are dreptate, sînt ai mei, eu răspund pentru ei, ce să-i fac, fiecare pădure are uscăturile ei.

La prima adunare a pus în discuție abaterile lui Bejenaru. Pentru aceasta adunarea l-a criticat aspru. Și totuși „uscătura" s-a îndreptat.

★

Și cîte amintiri plăcute, crîmpeie de viață nu aduc în memoria secretarului aceste procese verbale care încep cu: Azi la data de... luna... și se sfîrșesc cu... drept pentru care semnăm mai jos. Tocmai cum spunea mai înainte. Cîte primiri de membri atîtea povești interesante. Și martor al lor, al creșterii de zi cu zi a organizației și a tinerilor este el, secretarul. De aceea încearcă un sentiment ca de părinte, încearcă mîndrie cînd utemiștii lucrează ceva bun și rușine cînd fac vreo poznă. Parcă inima lui ar fi legată de a lor, „corp comun" cum se spune în meseria lor, electricitatea, cînd două bucăți de metal prin care trece un curent, se unesc. Și mulți ani de acum înainte, el, Gonțescu, nu va fi liniștit pînă nu va ști unde se află utemiștii lui ce fac, cum muncesc, dacă nu pătează onoarea de utemist. Acesta e un sentiment nou, un sentiment prețios.

B. DUMITRESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Insemnări

Un „asociat" al I. T. B-ului

S-a mai întîmplat oare cuiva una ca asta? Auziți: să călătorești în autobuz fără bilet deși lîngă tine se află taxatorul, pe măsuța lui se află bilete, iar tu să-ți fi plătit biletul? Și unde mai pui că pe lîngă toată treaba asta și taxatorul îți mai dă ghes să plătești biletul!

Cum se poate? Am să vă povestesc o pățanie de-a mea și o să aflați:

Era duminică dimineață, terminasem de tîrguit unele lucruri prin parcul Rahova. Iată mă urcat într-un autobuz de pe linia 57. M-a întîmpinat de îndată, taxatorul.

Un băiat tînăr, să fi avut între 22 și 24 de ani. Vorbă domoală, mieroasă. I-am întins o hîrtie de un leu. Am fost rugat să mai aștept puțin pîn-ce voi primi cei 35 de bani restul. M-am mirat: 35 de bani restul? Doar pe măsuță se aflau bilete și de 50 de bani și de 65 de bani. Și eu trebuia să călătoresc doar două stații... La prima stație s-au mai urcat două persoane. Și lucru curios: bani se stringeau, dar bilete loc.

Am prins să mă uit mai atent la taxator. M-a întîmpinat cu o repeziciune misterioasă de ochi. Oare să...

— N-ai să-mi dai restul?

— Incă puțin...

— Dă-mi și restul și biletul!

— Uite restul. Biletul... dă-l dracului!

Să nu-mi vină să cred și alta nu. Și unde mai pui că bilet nu a dat nici unuia din cei 7 călători. Atunci m-am supărat și i-am spus:

„Ia ascultă mă matale: mai întîi, dece-mi oprești în loc de 50 de bani, 65 de bani. Și apoi de ce nu-mi dai bilet? Ce, e autobuzul dumitale sau moștenire din părinți? Da — dacă se strică vreo piesă, dai matale bani pentru reparații? Ce mergi asociat cu I.T.B.-ul?". Și i-am mai spus eu cîteva, așa, de la obraz, să mă țină minte. Dar iată că în autobuz, colac peste pupăză, se urcă o tovarășă controlor. I-am spus și ei cum stă chestia. Speram că o să-l ia la rost pe taxator și o să capăt bilet. Cînd colo, ascultați:

— Iartă-l și matale. E și dînsul, poate nou și nu știe...

Noroc că în autobuz s-a mai urcat un controlor (nr. 404), însă unul adevărat. Acesta m-a înțeles și mi-a spus să fac reclamație la I.T.B. din str. Armenească nr. 4.

Și acum mai stau și mă întreb: ce soi de oameni or mai fi și cei de teapa taxatorului nr. 8024 de pe autobuzul nr. 270?

Poate că tovarășii de la I.T.B. din str. Armenească nr. 4 or ști să dea răspunsul!

Corespondent
HARALAMBIE COJOCARU

In curînd — examenele

CLUJ (de la corespondentul nostru Ion Deleanu).

Activitatea organizației U.T.M. din Universitatea „Victor Babeș" din Cluj se îndreaptă acum spre organizarea eforturilor studenților pentru luarea în bune condiții a examenelor care vor începe în jurul datei de 7 iunie. Planul de muncă, întocmit în acest scop, cuprinde o serie de acțiuni organizatorice. Astfel, în holul universității va fi afișat un panou de popularizare a metodelor celor mai bune de învățătură ale studenților fruntași. Se vor scoate ediții speciale ale gazetelor de perete cuprinzînd articole închinate acestui eveniment care vor fi afișate în fiecare facultate, cămin, precum și în cantinele studențești. Se acordă o atenție sporită consultațiilor individuale și colective.

In vederea exercitării unui control riguros asupra felului cum se pregătesc studenții pentru examene, au luat ființă două colective alcătuite din activiști utemiști, studenți.

Pe baza sezisărilor făcute de aceste colective, comitetul organizației de bază U.T.M. al Universității a propus rectoratului, ca începînd din ziua de 30 mai, fiecărei facultăți să-i fie repartizată o sală de studiu în plus pentru ca studenții să aibă suficient spațiu pentru învățat. De asemenea s-a intervenit la conducerea bibliotecii centrale universitare, pentru a se împrumuta o parte din materialul bibliografic, deoarece capacitatea bibliotecii este redusă față de necesitățile acestei perioade. Una din atribuțiile celor două colective este și vizitarea studenților la cămin și acasă, pentru a se cerceta felul cum se pregătesc aceștia pentru examene. Pe baza vizitelor făcute, pînă acum de cadrele didactice de la Facultatea de chimie și Institutul de Pedagogie și Istorie, membrii colectivelor și organizațiilor U.T.M au început să acorde mai multă atenție studiului individual al studenților.

Sesiunea de examene pentru studenții anului IV se apropie de sfîrșit. La Facultatea de științe juridice, examenele s-au terminat încă din ziua de 22 mai.

Datorită sprijinului acordat de organizația U.T.M. în perioada anterioară examenelor, un procent de 99 la sută din numărul total al studenților care au dat examene la această facultate, au fost declarați promovați.

Studenții Universității „Victor Babeș" sînt hotărîți să transforme sesiunea examenelor de vară într-o adevărată bătălie pentru însușirea cît mai temeinică a cunoștințelor necesare construcției noastre socialiste.

Pe placul cumpărătorilor

Pentru comitetul organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea textilă „Dorobanțul" din Ploești, plenara a X-a a C.C. al U.T.M. a constituit un ajutor prețios. Prima măsură pe care a luat-o comitetul, este mobilizarea utemiștilor și tinerilor în lupta pentru creșterea producției și productivității muncii și pentru îmbunătățirea calității produselor. După cum se știe printre întreprinderile citate în Comunicatul Direcției Centrale de Statistică pentru produsele de proastă calitate, se numără și această fabrică. Deci principala atenție urma să fie îndreptată înspre creșterea calității și așa a și fost. Au fost organizate raiduri prin magazinele orașului pentru a se cunoaște părerea consumatorilor, iar în regiune au fost trimise scrisori prin care fabrica solicita propuneri în vederea îmbunătățirii țesăturilor. Utemiștii și tinerii reîntorși din raiduri au vorbit în cadrul adunărilor deschise despre constatările pe care le-au făcut. Ei au arătat că unele sortimente nu plac cumpărătorilor. La fel s-a procedat și cu răspunsurile la scrisori. Ele au fost citite în adunări deschise și afișate la gazeta de perete. Concluzia era că pe piață nu au fost date întotdeauna țesături cu modele variate, iar culorile au fost necorespunzătoare. In unele cazuri, țesăturile ajungeau în mîinile consumatorilor cu defecte provenite de la țesătorie sau la repansat. Pentru înlăturarea lipsurilor, controlorii de calitate, maiștrii, printre care Mareș Elena, Galeș Maria, Schuster Haineric, Buș Ladislau și membrii celor 7 posturi utemiste de control, au urmărit felul cum muncesc tinerii, ajutîndu-i concret. Ei au observat că neîngrijirea mașinilor, lipsa de preocupare față de aplicarea înaintatelor metode de lucru sovietice, influențează în mod direct calitatea. Lipsurile au fost sezisate și comitetului organizației de bază U.T.M. care a luat măsuri imediate. Astfel au fost instruite birourile de secții să organizeze adunări generale în care să se dezbată problema calității, arătîndu-se concret ce pagube aduc produsele de calitate necorespunzătoare. Au fost ținute ședințe de instructaj cu toți responsabilii de brigăzi și cu membrii posturilor utemiste de control.

Utemistelor Cioc Maria și Marin Dumitra, responsabilele brigăzilor utemiste de la repansat, li s-a semnalat că nu toate repansatoarele lucrează cu atenție și că este necesar să se muncească cu fiecare tînără în parte.

O altă formă folosită cu succes o constituie convorbirile organizate de agitatori. In secțiile finisaj și repansat, agitatorii Gherghel Ileana și Samoilă Petre au organizat asemenea convorbiri. Cu acest prilej au fost criticate tovarășele Andrei Filofteia și Ghiurea Georgeta, pentru lipsa de spirit de răspundere cu care muncesc. Important este că s-a dat prilejul să se facă schimb de experiență. De pildă în cadrul convorbirii organizată de agitatoarea Gherghel Ileana, utemista Pricopie Paraschiva a vorbit despre felul cum reușește ea să dea lucru de bună calitate. Ea s-a angajat să ajute îndeaproape în muncă pe tovarășa Ghiurea Georgeta.

Asemenea convorbiri au fost organizate și în alte secții. In secția țesătorie tovarășul Alexandrescu Alexandru a experimentat aplicarea metodei Ilicev-Vlasov și a propus muncitorilor să lucreze după această prețioasă metodă.

S-au obținut astfel succese de seamă. Tovarășele Fînaru Maria și Rădulescu Ana care înainte dădeau multe deșeuri, au ridicat indicele de calitate între 2,3—3,3 la sută, devenind fruntașe în întrecerea socialistă.

A fost intensificată și agitația vizuală. Astfel tinerii care s-au evidențiat în lupta pentru îmbunătățirea calității au fost popularizați, iar portretele lor au fost puse la panoul de onoare. De curînd a fost organizată o vitrină în care se expun țesăturile de calitate și cele cu defecte însoțite de etichete explicative. Numele tinerilor Băicoianu Silvia, Andrei Maria, Anghel Ana, Ploaie Petre, Constantin Vasile, sînt scrise în coloana fruntașilor în lupta pentru calitate.

Cu toate realizările obținute mai există și unele lipsuri. Unii membri din brigada utemistă de la selfactorul nr. 3 printre care se află și utemista Spiridon Alexandrina nu leagă corect firele, iar utemista Roșu Floarea nu prelucrează toate firele de pretort de pe sulul respectiv. In secția filatură pieptănată, utemista Angelescu Ecaterina și Aileni Alexandrina nu-și întrețin bine mașinile, sînt delăsătoare în muncă, astfel că în tot timpul sînt sub normă și produc țevi cu gîtuiri. Pentru a obține noi succese, comitetul organizației de bază U.T.M. în frunte cu tovarășa Butnaru Olga secretara comitetului are datoria să intensifice tot mai mult munca politică în rîndul tinerilor muncitori din fabrică. In felul acesta munca de organizație se va ridica la un nivel mai înalt, iar tinerii textiliști vor putea contribui din plin la sporirea producției de țesături și la ridicarea calității acestora.

Corespondent
NICOLAE Z. PETRE

„Sîntem tare bucuroși. In parc am găsit multe păpădii și acum e rîndul tovarășului nostru de joacă să le sufle puful".

Jucați-vă veseli copii! La noi în țară oamenii veghează la fericirea voastră.

Ce e mai bun — copiilor

In numeroase întreprinderi ale industriei alimentare au fost înființate secții speciale unde se realizează diverse produse necesare hranei copiilor mici.

In cadrul întreprinderilor de panificație se produce în prezent făina de pesmet pentru copii și calciu-griș. Făina de pesmet pentru copii a fost realizată pentru prima dată în țara noastră anul trecut, ca urmare a colaborării dintre Institutul de cercetări științifice pentru ocrotirea mamei și a copilului din Ministerul Sănătății și Ministerul Industriei Alimentare. Acest produs este o făină fin pulverizată, rezultată dintr-un pesmet special preparat pentru sugari și copii. In compoziția ei intră făină albă amestecată cu unt, lapte, zahăr și drojdie. Realizarea acestei făini de pesmet reprezintă un progres însemnat în dietetica copilului sănătos de primă vîrstă. Numai 100 gr. făină de pesmet reprezintă peste 460 calorii. La fabrica „1 Mai" din Capitală, unde în acest scop a luat ființă o secție specială, se produce o însemnată cantitate de făină de pesmet. Anul acesta, cantitatea de făină de pesmet ce se va produce în cadrul întreprinderilor de panificație va crește cu 100 la sută față de anul 1953.

Tot pentru hrana copiilor, Ministerul industriei alimentare a început de curînd să producă calciu-griș. In acest scop a fost amenajată o secție pe lîngă fabrica „Cicoarea" din Capitală.

Muncitorii din fabricile de panificație se pregătesc să întîmpine în această lună cu noi succese Ziua Internațională a Copilului. Astfel, față de luna aprilie, în cursul lunii mai ei vor da cu peste 30 la sută mai mulți biscuiți figurine, frumos ambalate în pungulițe de celofan.

(Agerpres).

Organizația comsomolistă din școală

A. Ponomariov

—o—

La vreo trei kilometri de șoseaua care leagă capitala Republicii Tadjice cu Valea Vahșkaia, se află o clădire frumoasă, proaspăt văruită. Aceasta este Școala medie nr. 3 „Krasnîi partizan", cea mai bună din raionul Koktaș. Ea este renumită printr-o frecvență ridicată, prin spiritul de inițiativă al elevilor, prin dragostea lor față de muncă și învățătură.

Sufletul micului colectiv de elevi în această școală este organizația comsomolistă. Ea îi unește pe elevi, le întărește prietenia, le cultivă spiritul colectiv, educă la ei înalte calități morale.

Comsomoliștii socotesc că sarcina lor principală este lupta pentru cunoștințe temeinice, pentru unitatea colectivului de elevi. La adunările comsomoliste se discută în ce măsură sînt activi comsomoliștii în timpul lecțiilor, cum își organizează programul zilnic, cum își pregătesc lecțiile pentru acasă, cum se odihnesc. Aceste discuții ridică simțul de răspundere al elevilor pentru învățătură, îi educă în spiritul exigenței față de ei înșiși și față de tovarășii lor.

Același spirit de răspundere se simte peste tot. La începutul pătrarului I, Maidamo Salimova, secretara organizației comsomoliste din clasa a VII-a a început să observe că Iusuf Azizov lipsea adesea de la ore, învăța slab, se purta necorespunzător în afara școlii. Comsomoliștii din clasa a VII-a au hotărît să analizeze comportarea lui Iusuf.

Cîțiva comsomoliști au fost la el acasă, au discutat cu părinții lui, i-au arătat cum să confecționeze materiale didactice și în special, l-au ajutat să îndrăgească matematica obiectul la care el rămăsese mult în urmă. Această intervenție a comsomoliștilor nu a rămas fără urme. Chiar în pătrarul al II-lea Iusuf și-a îndreptat notele, a devenit un elev silitor cu dragoste de muncă.

O intensă muncă educativă a dus în clasa a VIII-a organizația comsomolistă și secretarul ei, Nasreddin Abdullaev, cu Rahimdjon Karimov, un elev indisciplinat și codaș la învățătură. La adunarea pe clasă i-au spus:

— Tu faci de rușine onoarea școlii noastre, onoarea întregului colectiv.

Comsomoliștii nu numai că l-au ajutat să simtă și să-și înțeleagă greșelile dar fruntașii la învățătură au devenit oaspeți permanenți ai casei lui. Rahimdjon a îndrăgit literatura beletristică, a început să scrie deseori la gazeta de perete și să participe la activitatea cercului tinerilor artiști amatori.

Comitetul de comsomol din școală a primit un ajutor însemnat din partea organizației de partid din școală, din partea învățătorilor și a comitetului de părinți. La adunările comsomoliste participă Hon Ruziev, secretarul organizației de partid, Madjid Mustafakulov directorul școlii, profesorii K. Abdurahmanov N.P. Karsakova, președintele comitetului de părinți, locțiitorul președintelui colhozului „G.M. Malenkov" Musso Nozirov. Ei sugerează activiștilor de comsomol ce probleme trebuie discutate de comsomoliști, cum să se pregătească mai bine pentru aceste discuții.

La începutul anului școlar comuniștii au invitat pe Hol Odinaev, secretarul comitetului de comsomol, la o adunare de partid și i-au propus să organizeze patronarea de către clasele mai mari a claselor mai mici. Acest patronaj a devenit acum o tradiție. El dezvoltă la elevii mici interesul pentru învățătură, ca față de o sarcină principală a elevilor. Elevii din clasa a VIII-a care patronează clasa a IV-a și clasa a V-a au confecționat pentru elevii acestor clase materiale didactice, au organizat cîteva excursii pe ogoarele colhozului, întîlniri cu oamenii de vază din raion.

Influența unui colectiv comsomolist bine închegat se simte pretutindeni. Comsomoliștii se ocupă îndeaproape de conținutul muncii pionierești, organizează această muncă. Studiind experiența lui Abdusamat Bobodjanov, cel mai bun conducător de detașament, comitetul de comsomol a popularizat-o în toate detașamentele. In prezent la adunările pionierești se discută probleme strîns legate de viața elevilor, probleme care îi frămîntă pe ei — despre cartea preferată, profesia de agronom, îndatoririle școlarului față de patrie, despre prietenia popoarelor etc.

O muncă intensă se duce și pe lotul de lîngă școală. Anul trecut pe un lot de pămînt de 0,75 hectare, școlarii au cultivat bumbac și multe soiuri de legume. Ingrijirea zarzavaturilor și folosirea noilor metode ale agrotehnicii au permis să se obțină recolte bogate. Singur bumbacul, socotit la hectar, a dat peste 48 chintale la hectar. Cu ajutorul elevilor au fost construite tărgi și a fost amenajată o platformă de gunoi.

In școală au crescut mulți tineri miciuriniști. Comsomolistele Sambul Rahimova, Baskol Davliatova, Maidamo Salimova, Rokia Azizova experimentează cultivarea bumbacului în rînduri înguste, cunosc bine agrotehnica irigării; din inițiativa lor se cultivă noi culturi de legume.

Organizația comsomolistă a fost și inițiatoarea plantării livezii. Elevii au sădit 200 de butași de viță de vie, 50 de puieți de pomi fructiferi și peste 4.000 de arbori decorativi. Tinerii miciuriniști au trecut de mult la lucrările de primăvară. Fruntașii la învățătură Boinazar Azizov, Umar Tișaev și Hoșim Kasîmov au studiat cu ajutorul profesorilor de biologie un complex de măsuri agrotehnice pentru îngrijirea grădinii, bazat pe experiența înaintată a grădinarilor inovatori.

In prezent școala a intrat în perioada de mare răspundere — examenele. Organizația comsomolistă ia toate măsurile ca examenele să se desfășoare cît se poate mai bine, ca toți elevii să dovedească că și-au însușit temeinic materialul parcurs. Din inițiativa comsomoliștilor în toate clasele fruntașii la învățătură ajută în timpul liber pe elevii mai slabi să-și însușească mai temeinic cunoștințele predate. La adunarea de comsomol s-a hotărît să se întărească disciplina pentru obținerea unui înalt nivel la învățătură.

Cuvîntul tînărului corespondent

Am început ca mulți alții

In toamna anului 1952 am terminat școala pedagogică și am fost numită învățătoare în comuna Vizantea Mînăstirească din raionul Vrancea. După puțin timp de la sosirea mea am primit și sarcina de instructoare superioară de pionieri.

Am trăit clipe cu adevărat fericite cînd am primit cravata roșie și insigna.

Intre timp am participat la unele ședințe în care comitetul raional U.T.M. îndruma în muncă pe instructorii superiori de pionieri.

Intr-una din aceste ședințe s-au discutat unele probleme legate de materialele care tratau despre munca cu pionierii apărute în presă. Aceste discuții mi-au stîrnit interesul și în același timp dorința de a populariza realizările tinerilor din jurul meu.

La sfîrșitul ședinței eram hotărîtă să scriu „Scînteii tineretului" mai ales că primisem și un plic cu antetul acestui ziar.

Am trimis deci la redacție prima mea scrisoare.

După ce am expediat-o nerăbdarea nu-mi dădea pace. „Oare ce vor zice tovarășii de la redacție? Am scris bine? E destul de important ceea ce am scris eu pentru ca să se publice?" Cîte întrebări nu-mi răsăreau în minte ori de cîte ori mă gîndeam la scrisoarea cu pricina.

N-a trecut prea mult timp și am putut citi în paginile „Scînteii tineretului" tocmai cele ce scrisesem eu — Nu pot să descriu sentimentele care au pus stăpînire pe mine. Pot să spun doar un lucru. Atunci mi-am putut da seama cîtă mulțumire îți poate da activitatea de corespondent de presă

Datorită faptului că eu am scris ziarului cîteva rînduri, au putut fi popularizați în „Scînteia tineretului" pionierii din unitatea mea pentru realizările lor, pentru munca lor. Am făcut astfel cunoscut în toate colțurile țării că aici în Vizantea Mînăstirească sînt tineri care muncesc cu mult drag.

Am continuat cu entuziasm activitatea pe care o începusem prin cele cîteva rînduri pe care le-am trimis ziarului. Nu mi-au fost publicate toate scrisorile. Faptul nu m-a descurajat însă. Ziarul mi-a răspuns întotdeauna care au fost motivele și mi-a dat îndrumări cum să scriu mai bine

Activitatea de corespondent de presă mi-a deschis orizonturi noi. Mi-a deschis gustul să citesc cărți de literatură din care să învăț cum să scriu. Am început să mă interesez de probleme din domenii de activitate variate.

Iată motivele care mă determină ca prin aceste rînduri să îndemn pe tinerii mei tovarăși din toate colțurile patriei să scrie ziarului. Sînt convinsă că în scurt timp mulți tineri vor putea să ne împărtășească și ei bucuria de a fi corespondent deoarece nimic nu este greu atunci cînd ai voință, cînd vrei să scri.

MARICICA GAVRILOIU
comuna Vizantea Mînăstirească,
raionul Vrancea

Cu dalta și ciocanul

Grădină sau... parc de zarzavaturi?

Vă place să vă plimbați într-un parc îmbrăcat în verdeață și să vă îmbătați de parfumul florilor? Și mie îmi place. Dar legumele proaspete vă plac? Și mie.

Pe bună dreptate vă întrebați acum ce legătură poate avea parcul și grădina de legume. Uite că are. Și unul și altul au nevoie de teren. Foarte bine! Pe un teren se poate amenaja un parc, pe altul o grădină de zarzavat. E simplu, nu? Ei, dar se vede treaba că Sfatului Popular al orașului Timișoara nu-i plac lucrurile simple. El — adică Sfatul — vrea ceva original, nemaiîntîlnit: vrea să facă și grădină de zarzavat și parc — pe același teren.

Nu, n-a împărțit terenul pe din două și nici n-a amenajat grădini suspendate ca în străvechile timpuri, ci a găsit ceva mai năstrușnic. Prima dată a repartizat terenul pentru loturi individuale de grădini legumicole apoi, cînd acest teren a fost însămînțat, Sfatul Popular a dat o altă decizie: pe terenul însămînțat se va face un parc. Și a venit o namilă de tractor și, cît ai zice pîs, a nivelat terenul cu sămînță cu tot. Și, ca să nu se nască vreun scandal, Sfatul Popular i-a „împăcat" pe toți cei ce munciseră și cheltuiseră bani pentru grădină dîndu-le despăgubiri. Alte terenuri însă n-au primit oamenii, căci tovarășul președinte Radu Domnoste nu știe unde are loturi disponibile. Să-și caute ei singuri terenuri virane, nefolosite și nu cumva să cricnească cineva, că acuș pier de și despăgubirea.

In acest timp, parcul tot n-a fost plantat. Și după toate aparențele nici nu va fi plantat prea curînd. In schimb, cu ploile astea abundente bată-le vina, a răsărit... ceapa. Da, ceapa. Ea este deocamdată singura podoabă a „parcului" — pe lîngă buruieni și urzici.

Dar — în afară de rezistența la nivelări — ceapa mai are și particularitatea că ustură. Și de data aceasta ar fi bine să-i usture zdravăn de tot pe tovarășii de la Sfatul Popular al orașului Timișoara

SVETISLAV ISACOV
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timișoara

VEȘTI BUNE

Seara la căminul cultural

Peste satul Arborea, raionul Dorohoi se coborîse noaptea. Ulițele erau stăpînite de liniște. La căminul cultural „1907", ca deobicei, se adunaseră mulți țărani muncitori. Era animație, voie bună. Intr-un colț doi tineri — Dodu Ion și Magop Gh. — joacă șah. Dodu cunoaște tainele jocului mai bine și Magop trebuie să se declare învins. Intr-altă parte se discută cu vioiciune despre concursul căminelor culturale. O dorință le călăuzește munca tuturor: programul prezentat de echipa culturală a căminului lor să fie cel mai reușit.

Timpul trece. S-au adunat numeroși țărani muncitori. Sînt membrii cercului agrotehnic al întovărășirii „Viața Nouă" din sat. Conducătoarea cercului pune întrebări. Cursanții răspund cu ușurință. Și Macovei Gh., Macovei Ion, Giancu Vasile, Dodu Mihai și alții cunosc problemele. Au învățat doar cu drag. Dar ei nu se mulțumesc numai cu atît. Cele învățate sînt aplicate în practică. Dovadă grăitoare este faptul că au eșit primii în campania însămînțărilor de primăvară.

La cercul agrotehnic s-a terminat lecția.

S-a făcut tîrziu. Sătenii pleacă fiecare la casa lui, purtînd în suflet mulțumirea unei seri petrecute cu folos.

Corespondent
IOAN D. CIUBOTARU

Prin muncă voluntară

Primăvara a venit. Curînd, în parcul din centrul orașului Alba Iulia vor veni din nou oamenii muncii să se recreeze după orele de lucru. Sfatul popular orășenesc a inițiat de aceea o acțiune de muncă voluntară pentru amenajarea parcului. Elevii de la Școala medie de 10 ani și cei de la Școala medie pentru mecanizarea agriculturii au răspuns cu entuziasm.

Inarmați cu sape și hîrlețe ei au făcut 50 gropi în care s-au plantat copaci. S-au evidențiat Ivan Gligore, Craicu Constantin, Mihăilescu Mihai, Văduva Ion și alții.

Corespondent
MIGA LUCIAN

★

Utemiștii din raionul Moldova Nouă, regiunea Timișoara, mobilizați de comuniști, își aduc contribuția la plantarea perdelelor forestiere de protecție. De curînd 215 tineri din organizațiile U.T.M. Coronini, Sfînta Elena și Moldova Veche au muncit la locul numit „Vărad". Intr-o singură zi au fost plantați 5000 puieți

S-au evidențiat Naidan Ilie, Timănariu Niculae, Băleanu Maria și alții.

Acțiunea a continuat. In puțină vreme au fost plantați 10.000 puieți.

Corespondent
NISTORAN CONSTANTIN

Bucuria de a ști carte

Satul Unimăț din raionul Carei este unul din nenumăratele sate din republica noastră, în care neștiința de carte este înfrîntă. In acest colț depărtat de țară oamenii au trăit în întuneric. Zilele noi din patria noastră le-au luminat însă viața. Mulți locuitori printre care 9 tineri nu cunoșteau a scrie și a citi. De ei s-au ocupat cu grijă învățătorii Pal Florica, Pal Ioan, Popa Margenia, Micu Emil și Micu Viorica. Ei nu și-au precupețit timpul. Au mers în casele neștiutorilor de carte și i-au ajutat să biruie greutățile. Și astfel s-a reușit ca 17 analfabeți să se prezinte la examen bine pregătiți și să absolve cursul.

O muncă deosebită s-a desfășurat în cartierul romilor. S-a evidențiat în mod deosebit romul Scurtu Traian care a ajuns să citească cu ușurință din orice manual sau publicație.

Dar munca nu a luat sfîrșit. Sarcina nu va fi socotită îndeplinită decît atunci cînd în sat nu va mai fi nici un neștiutor de carte.

Corespondent
BOARU PARASCHIVA

Pe urmele materialelor publicate

In cadrul rubricii „Ni se semnalează că..." apărută în ziarul nostru din 16 martie 1954, se vorbește și despre faptul că activitatea căminului cultural „Mihail Sadoveanu" din comuna Zăvoaia, regiunea Galați, este slabă, că acesta nu este într-adevăr un focar de culturalizare a maselor.

Printre altele, se mai arăta și că aparatele de radio și de cinematograf sînt defecte. O vină în această direcție o poartă și șeful secției culturale a sfatului popular raional Insurăței care cu toate că cunoaște situația acestui cămin cultural nu a luat nici o măsură.

Răspunzînd criticii ziarului, sfatul popular regional Galați ne arată că cele sezisate de corespondent sînt exacte.

„Față de lipsurile constatate — se scrie în răspuns — organele în subordine ale sfatului popular regional Galați au luat măsurile necesare schimbînd conducerea acestui cămin cultural și dînd această răspundere unui alt tovarăș mai priceput și dornic de muncă".

In continuare, se mai arată că atît aparatul de radio cît și aparatul de proiecție cinematografică au fost date la reparat și în cel mai scurt timp, ele vor fi puse în funcțiune.

In încheiere, se arată că rezultatele muncii desfășurate de noua conducere a căminului cultural „Mihail Sadoveanu" din comuna Zăvoaia, au și început să apară. Astfel, echipa artistică organizată nu de mult timp, duce acum o activitate intensă.

Pe marginea primei conferințe orășenești a cercurilor științifice studențești din Iași

TINERI CERCETATORI

Vorbind despre Iașul zilelor noastre, despre realizările înfăptuite în anii puterii populare, unul din scriitorii noștri contemporani spunea: „Bătrînul Iași întinerește".

Nu poți vorbi de întinerirea acestei străvechi cetăți a Moldovei fără să vorbești și de înfăptuirile în domeniul învățămîntului. In acest oraș învață în cele 6 institute de învățămînt superior un număr de peste 7.000 de studenți.

Niciodată, ca în zilele noastre nu s-a cunoscut la studenții din Iași o preocupare așa de mare pentru însușirea științei, atîta dragoste în însușirea specialității în care studiază.

Preocuparea tuturor institutelor de învățămînt superior din oraș s-a văzut și mai deplin la conferința orășenească a cercurilor științifice studențești, ținută în zilele de 15 și 16 mai a.c. In prima conferință orășenească a cercurilor științifice din centrul universitar Iași au fost prezentate și discutate pe specialități în cadrul celor 4 secții un număr de 33 referate, selecționate de la cele 61 cercuri științifice care numără peste 1.000 de membri activi.

Folosind experiența înaintată a studenților sovietici, studenții din Iași au adus o contribuție științifică în rezolvarea unor probleme de ordin tehnic ridicate de industria și agricultura orașului și regiunii.

In secția științe sociale

Cu un interes deosebit a fost ascultat referatul „Neoliticul din Moldova în lumina ultimilor cercetări" alcătuit în urma unor săpături arheologice inițiate de Academia R.P.R. și prezentat de M. Zamoșteanu — student în anul III, membru în cercul științific de istorie generală și istoria R.P.R. de la Facultatea de istorie a Universității.

In referatul său, M. Zamoșteanu a încercat o interpretare, trecînd de la arheologie la istoria științifică. Atît materialele găsite de el cît și alte săpături făcute în Moldova — el le-a sintetizat în ordine cronologică. Astfel au fost urmărite cu multă atenție fazele culturii Cucuteni A.B.C. etc.

Acest referat a adus o contribuție merituoasă la stabilirea neoliticului din nord-estul patriei noastre.

Doi studenți de la Facultatea de filologie a Universității — Maria și Valentin Sofronie — au pus în discuție două probleme de seamă ale literaturii noastre, problema limbii literare în secolul al XIX-lea și anume a limbii literare folosită de Vasile Alecsandri în piesa „Boieri și ciocoi" și problema moștenirii literare. Critica noastră literară a vorbit foarte puțin de moștenirea pe care ne-a lăsat-o Barbu Ștefănescu Delavrancea, ca ziarist, nuvelist și dramaturg. Referatul a ales perioada cea mai fructuoasă din viața lui Delavrancea și anume prima parte a vieții, vorbind despre reconsiderarea lui Barbu Delavrancea ca nuvelist. Cu toate calitățile sale, referatul a trecut ușor totuși asupra unor probleme legate de nuvelistica lui Delavrancea, ca de pildă problema influenței naturalismului asupra unor nuvele ca „Domnul Vucea" și a omis unele ca influența școlii literare franceze asupra operelor din prima parte a vieții sale.

Discuții ample, în cadrul cărora au luat cuvîntul atît studenți cît și asistenți și conferențiari, au fost purtate și asupra referatelor: „Reluarea legăturilor comerciale între est și vest factor important în asigurarea coexistenței pașnice a celor două sisteme social-economice" și „Producția de mărfuri și acțiunea legii valorii în condițiile regimului democrat popular din țara noastră" (cercul științific de economie politică de la I.S.E.P., referenți — studenții Ungureanu F. din anul II și Badragan Gh. din anul III.)

Și celelalte referate prezentate și discutate în cadrul secției de științe sociale au ridicat o serie de probleme interesante.

La secția de matematici, fizică și științe tehnice

In marea lor majoritate, referatele prezentate în cadrul acestei secții au discutat probleme legate de producția unor întreprinderi și au făcut propuneri interesante.

Studentul Popovici C. din anul IV, Facultatea de mecanică a Institutului politehnic, a prezentat referatul: „Modernizarea mașinilor-unelte cu aplicare practică la trei mașini de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie"-Iași". Pentru realizările obținute—contribuții la perfecționarea unor mașini-unelte cu aplicații practice — cercul de mașini-unelte — din care face și el parte — a fost distins cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

Un referat bun a prezentat și Cercul de fibre și filatură de la Institutul de industrie ușoară. Studentul Toma C. — din anul IV N. a venit cu unele concluzii valoroase asupra stabilirii proprietăților fizico-mecanice și de filare ale bumbacului din recolta anului 1953. Concluziile s-au referit la cercetarea bumbacului de la stația de agrenat din Poroschia.

Concluziile asupra acestor referate au reliefat faptul că studenții s-au străduit să dezlege unele probleme noi ale tehnicii ridicate de producție și că au obținut pe această linie o seamă de rezultate.

La secția de chimie teoretică și aplicată

Referatele prezentate în această secție au arătat o legătură și mai strînsă a studenților cu problemele producției.

Sînt semnificativi în această direcție condensatorii construiți de studenții Unterman Wolf și Rabinovici Henri din anul IV al Facultății de chimie industrială — Institutul politehnic, — condensatori ce erau necesari fabricii „Țesătura"-Iași și care au înlocuit cu succes condensatorii aduși prin import.

Pentru realizările sale și cercul științific de industrii organice, grupa Macromolecule, a fost distins cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

Procesul albirii zefirului la „Țesătura" — Iași, cercetînd variația, starea de aciditate ori de alcalinitate a flotelor de albire în raport cu durata albirii și modul băii — în urma cercetărilor făcute în fabrică — membrii cercului științific de Tehnologie chimică textilă de la Institutul de industrie ușoară l-au prezentat în referatul: „Contribuție la studiul parametrilor albirii cu hipoclorit. Variația P. H.-ului în funcție de durată și raport de flotă".

Celelalte referate au ridicat o serie de alte probleme ca: „Valorificarea cenușelor de pirită pentru obținerea de materiale termo-izolante", „Aromatizarea fracțiunilor petrolifere" — prezentate de cercurile științifice studențești de la Facultatea de chimie industrială a Institutului politehnic.

La secția de științe biologice

Cercul științific de darwinism, genetică și ameliorarea plantelor de la Institutul Agronomic Iași în colaborare cu cercul de biologie și genetică de la Facultatea de științe naturale a Universității „Alex. I. Cuza" au lucrat mai multă vreme la o experiență interesantă. Ei au încrucișat după metodele agrotehnice înaintate porumbul portocaliu de Iezăreni cu soiul scorumnic (galben timpuriu) obținînd un hibrid cu un spor de producție de 22 la sută față de soiul cel mai productiv din care a provenit. De asemenea noul bob de hibrid conține o cantitate mai mare de substanțe nutritive. Ei cercetează mai departe — pentru a desăvîrși experiența — îmbunătățirea cantitativă și calitativă a noului soi de porumb obținut experimental. In conferința orășenească ei au prezentat realizările lor în referatul: „Producerea de sămînță hibridă de porumb în regiunea silvostepei de la Iași. O nouă combinație de soiuri părintești".

In problema zootehniei, cercul științific de zoologie distins cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M., a întreprins cercetări științifice interesante. Studentul I. Andriescu a prezentat referatul „Cotribuții la studiul Malofagelor ce parazitează păsările și animalele domestice și de vînat".

Nu pot fi trecute cu vederea cele 4 referate prezentate de cercurile științifice din Institutul de medicină. De menționat este referatul: „Condiții de mediu și morbiditate în industria ceramică", care s-a referit la igiena preventivă în muncă în acest sector de activitate.

★

Prima conferință orășenească a cercurilor științifice studențești din institutele de învățămînt superior din Iași care și-a desfășurat lucrările timp de 2 zile și-a atins în cea mai mare parte scopul.

Concluziile asupra desfășurării lucrărilor, trase de tov. prof. univ. J. Livescu — rectorul Universității „Alexandru I. Cuza". — Iași, au arătat realizările obținute. A fost menționat faptul că în unele institute de învățămînt superior din Iași ca Universitatea „Al. I. Cuza", I.S.E.P., etc. — planurile de muncă ale cercurilor științifice sînt întocmite ținînd seama de planul catedrei respective.

Totuși trebuie să menționăm că în domeniul muncii științifice în rîndul studenților din Iași mai sînt și unele lipsuri serioase care pe viitor vor trebui lichidate.

Numărul studenților antrenați în cercuri științifice este încă mic față de numărul mare al studenților ce studiază în acest oraș. Dacă la Facultatea de filologie a Universității 38 la sută din studenți sînt membri ai cercurilor științifice, nu același lucru se poate spune despre alte facultăți și institute ca de pildă Institutul politehnic unde sînt antrenați în activitatea de cercetare științifică un număr foarte redus de studenți

In munca de selecționare trebuie să existe mai mult discernămînt, pentru ca să nu se mai întîmple ca în unele cercuri științifice din Universitate și Institutul de industrie ușoară să fie studenți corigenți. Membrii cercurilor trebuie să fie studenții cei mai bine pregătiți.

Organizațiile U.T.M. trebuie să ceară cu mai multă insistență decanatelor facultăților să asigure — atunci cînd e nevoie — condiții de deplasare pe teren, pentru documentare. Lipsa de documentare s-a simțit în conferință în special la referatele prezentate de cercurile științifice de la Facultatea de științe juridice din Universitate— referate care n-au fost interesante tocmai pentru că erau lipsite de viață, de exemplificări practice. Acest lucru se poate spune și pentru unele referate de la I.S.E.P. și Institutul de medicină.

Comitetul orășenesc U.T.M. cît și comitetul regional U.T.M. Iași trebuie să se preocupe mai intens și cu mai multă competență de munca cercurilor științifice studențești, să tragă la răspundere pe acei activiști care sub diferite pretexte ocolesc institutele de învățămînt superior sau care trec doar „în viteză", fără să îndrume concret munca. Periodic, atît comitetul orășenesc U.T.M. cît și comitetul regional U.T.M. vor trebui să ia în discuție în ședințele de birou sau în plenare munca în rîndul studenților și munca cercurilor științifice. Numai așa, cercurile științifice studențești din orașul Iași își vor putea îmbogăți necontenit activitatea.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Cititorii răspund utemiştilor din comuna Peret

„Cum să facem viaţa de U. T. M. mai interesantă, mai plină de conţinut?“

Aproape de sufletul fiecărui tînăr

De povestea lui Nicolae Malacea mi-am amintit zilele trecute cînd am citit articolul publicat în „Scînteia tineretului" sub titlul „Cum să facem viaţa de U.T.M. mai interesantă, mai plină de conţinut?". Şi m-am gîndit să povestesc această întîmplare care poate să fie de folos şi altor secretari de organizaţie U. T. M. deoarece în întîmplări ca acestea şi în altele asemănătoare se află răspunsul la unele probleme pe care le pun utemiştii din comuna Peret.

Nicolae a venit în mina noastră pe la sfîrşitul anului 1952. Terminase şcoala S.F.U., de 6 luni. Era calificat ajutor miner. Nu era utemist. In producţie muncea bine, dar de cîte ori îl chemam la vreo şedinţă, ne spunea că-i e somn, că-i obosit, şi nu venea niciodată. Se încuia în cameră (noi locuim în cămin) şi ne lăsa să ciocănim în uşă pînă ce ne plictiseam şi-i dădeam pace.

L-am întrebat într-o zi:

— De ce nu vrei să vii la adunări?

Nicolae a răspuns:

— Acolo merg numai utemiştii, tovarăşe Frîncu. Eu nu-s.

— Că nu eşti, asta-i adevărat. Dar poţi să fii. Am văzut atunci că m-a privit atent şi a rămas pe gînduri.

Am aflat apoi că-i place să citească şi i-am împrumutat romanul „Pe Donul liniştit". Mi-a mai cerut şi alte cărţi.

Intr-altă zi, cînd am rămas singuri am început iar să discutăm. Nicolae a întrebat:

— Dacă am numai 4 clase, pot să fiu utemist?

— De ce să nu poţi? Munceşti, înveţi şi ai să fii.

Am desluşit în ochii lui bucurie. Incetul cu încetul mi-a povestit despre el, despre viaţa lui. A început să vină la şedinţe, să muncească şi mai bine. La aproape un an de cînd a venit în mină, adunarea generală l-a confirmat utemist.

La 3 ianuarie s-a ţinut adunarea de alegeri şi eu am fost ales în biroul organizaţiei U.T.M. din sectorul II al minei noastre. Locuiam acum în aceeaşi cameră şi discutam adeseori seara. Pe Nicolae îl interesau mult problemele de viaţă de organizaţie dar nu era mulţumit cu felul cum organizaţia noastră îşi trăia viaţa.

— Prea mult vorbim în şedinţe, măi tovarăşe Frîncu — zicea el — şi nu înfăptuim nimic.

Avea dreptate. Munca trebuia începută altfel

— Munca nu merge bine. Tu ai văzut asta, ai spus-o, şi ai dreptate. Dar tu ce faci ca să meargă bine?

Intrebarea l-a necăjit, pentru că atunci nu avea ce să răspundă

Inainte de a fi membru în biroul organizaţiei U.T.M. de sector răspundeam eu de biblioteca căminului. Mi-a propus s-o preia el. A preluat apoi şi clubul. Tinerii erau mulţumiţi de el, de munca lui.

In martie am avut alegeri parţiale, deoarece biroul se descompletase. A fost propus Nicolae.

Mulţi tineri s-au înscris la cuvînt, au vorbit despre el, l-au criticat dar nici unul n-a votat împotrivă

Mai ales de aici ne-am dat seama că oamenii nu trebuiesc lăsaţi să trăiască singuri, de capul lor, că nu trebuie să le vorbim de la balcon, oficial, doar atunci cînd vrem să le comunicăm ceva. Problemele fiecăruia dintre ei sînt şi problemele noastre.

Intr-o zi mai mulţi utemişti printre care şi Zgîmbău Constantin — după ce lipsise un timp de la şut — a venit să se sfătuiască cu noi. — „Nu pot să intru în mină; apa e mare iar eu n-am nici cizme, nici bocanci" — ne-a spus el.

N-avea nici un rost să-l convingem, să-i vorbim despre lucruri mari despre importanţa muncii lui atîta vreme cît n-avea echipamentul de protecţie care i se cuvenea. Am anunţat comitetul U.T.M. al minei, am urmărit rezolvarea acestei probleme. Seara, Mihai a intrat în mină ca de obicei.

Faptul că noi l-am ajutat să rezolve această problemă care poate să pară „de amănunt", prea puţin importantă, i-a întărit însă încrederea în noi, în organizaţie. Acum sîntem siguri că nu ne va ocoli altădată, cînd nu va şti să se descurce.

Sfatul nostru tovărăşesc este de folos şi tinerilor care, veniţi de curînd în mină, nu cunosc rînduielile noastre, obiceiurile, oamenii. Pavel Tudose terminase o şcoală profesională. A venit la noi pe la sfîrşitul lui 1953. Intra în şut, muncea, dar se ţinea de-o parte de noi. Rătăcea prin circiumile din Petroşeni, îşi risipea banii pe fleacuri şi se întorcea de acolo ameţit. Se-ntindea pe pat şi zicea:

— Am băut, frate.

Am stat de vorbă mult împreună. Era un băiat bun, dar singur îşi încurca socotelile. Ne-am interesat de el şi la ortacii lui. L-am învăţat să-şi gospodărească banii, să-şi cumpere de-ale îmbrăcăminţii, să-şi împartă timpul bine şi să-l folosească cum trebuie. I-am dat să citească ziare, cărţi, am fost împreună la cinematograf. Pavel s-a schimbat mult. Circiumile au pierdut un client, organizaţia, bibliotecile au cîştigat un cititor. Intr-o adunare generală, numărul utemiştilor a crescut încă cu unul. Pavel a meritat titlul de utemist.

Problemele care-i frămîntă pe tineri nu-s uşoare. Rezolvarea lor cere multă înţelegere, multă prietenie. Dar dacă te apropii cu dragoste de fiecare om, dacă-i asculţi cuvîntul nu se poate să nu izbuteşti să-l ajuţi pînă la urmă. Am aflat într-una din zile că Mihai Stîngaciu umbla să-şi vîndă nişte haine. Vroia să plece din mină şi n-avea bani de drum.

— De ce vrei să pleci, Mihai? Nu ţi-e dragă mina?

— Mina mi-e dragă, dar am să plec în altă mină. Aici nu mai stau. Plec, şi gata.

Avea nemulţumiri cu maistrul. Ii răspunsese necuviincios şi treburile, jos în subteran, ca între oameni certaţi, nu mai mergeau. A stat pe-afară cîtva timp fără să intre în şut strîngînd absenţe nemotivate. Hainele erau neplătite, chiria la cămin la fel.

Am discutat problema lui cu secretarul comitetului U.T.M. de mină, cu direcţiunea şi l-am convins să rămînă

Şi de-atunci, de cîteva luni de zile, el n-a mai lipsit de la lucru

Eu cred că din toate astea se poate trage o concluzie: Viaţa de organizaţie nu poate fi interesantă atîta vreme cît între utemişti şi membrii biroului sau comitetului U.T.M. vor fi relaţii reci, oficiale, atîta vreme cît adunările generale vor dezbate doar rapoarte şi planuri de muncă, atîta vreme cît secretarul şi membrii biroului sau comitetului U.T.M. vor discuta cu tinerii doar atunci cînd plătesc cotizaţia, cînd achită abonamentul, cînd se trec sau se şterg din evidenţă. Dar dacă vom munci în aşa fel încît fiecare utemist şi tînăr să vină la noi cu încredere ca la nişte prieteni sau fraţi mai mari, cărora nu le ascunde nimic şi le cere sfatul cu orice prilej, atunci organizaţia U.T.M. va deveni un colectiv închegat de prieteni, care va duce o viaţă interesantă şi multilaterală. Numai atunci tinerii vor manifesta interes pentru problemele organizaţiei, iniţiativă, entuziasm, pricepere.

Să fim aproape de sufletul fiecărui tînăr, să-i ajutăm ori de cîte ori are nevoie — iată cheia pentru rezolvarea multor probleme. Astfel, încrederea tinerilor în organizaţie va creşte, colectivul va fi puternic şi închegat iar activitatea organizaţiei se va orienta spre problemele cele mai importante, cele mai actuale.

I. FRINCU
membru în biroul organizaţiei U.T.M. din sectorul II mina Petrila

A crescut colectivul grupei

Fetele din schimbul următor îşi făceau apariţia una cîte una deşi schimbul nostru mai avea 15 minute de muncă. In acest timp Mitan Ioana, membră a brigăzii utemiste nr. 29 în cadrul căreia este organizată şi grupa noastră U.T.M. s-a apropiat de mine rugîndu-mă s-o aştept. Să nu plec fără ea. De obicei noi plecam împreună de la lucru. In ziua aceea însă, eu trebuia să merg la o şedinţă unde eram convocaţi toţi organizatorii de grupă U.T.M. Şedinţa avea ca scop instruirea noilor organizatori de grupă aleşi de curînd printre care mă aflam şi eu.

Ioana aflase că merg la şedinţă şi-şi închipuise că de această dată voi pleca fără ea. Din acest motiv mă şi rugase s-o aştept. Zis şi făcut. Din secţie am ieşit împreună. Fără să mai stea mult pe gînduri începu să-mi vorbească.

— Ştiu că mergi la şedinţă Vasilica, dar n-am să te reţin. Tu eşti utemistă şi de mai mult timp. Cînd aţi avut alegerile, tu ai fost aleasă organizatoare a grupei U.T.M. din cadrul brigăzii noastre. Mai de mult am vrut să te întreb. Vreau şi eu să fiu utemistă, ce crezi, mă vor primi? O să fim mai mulţi împreună şi ceea ce faceţi voi o să fac şi eu.

Ioana merita să facă parte din organizaţie. De cum a venit în filatura noastră a mers cu drag, prin îndemnul nostru, la şcoala de calificare. Acum e calificată în meseria de filatoare. Işi iubeşte meseria.

Cu cîtva timp înainte întîrziase de cîteva ori de la lucru. Membrii brigăzii au criticat-o aspru pentru această abatere de la disciplina socialistă a muncii. De atunci n-a mai întîrziat. De aceea m-am bucurat mult cînd mi-a destăinuit dorinţa. Era şi firesc. In brigadă sîntem 12 fete iar în grupă eram pe atunci doar 6 utemiste.

M-am despărţit de Mitan Ioana promiţîndu-i că a doua zi voi discuta cu ea mai mult despre această problemă.

La ora stabilită pentru şedinţa cu organizatorii de grupă m-am prezentat la vreme. In şedinţă s-a arătat sarcinile noastre a organizatoarelor de grupă şi care-i scopul acestor grupe U.T.M. Nu puteam uita însă dorinţa Ioanei de a deveni utemistă. Nu prea ştiam ce îndrumări să-i dau Ioanei. Mi-am pus în gînd să întreb în cadrul discuţiilor cum aş putea da ajutor fetelor care doresc să fie primite în organizaţie. Dar tov. secretar parcă mi-a ghicit gîndul. El ne-a vorbit şi despre felul cum trebuie să muncim şi cu celelalte tinere din secţie, în vederea primirii lor în U.T.M.

— Această sarcină este tot atît de însemnată ca şi celelalte — spunea el. Grupa U.T.M. are datoria să ajute organizaţia în vederea îndeplinirii acestei sarcini, a pregătirii tinerilor pentru a deveni utemişti. Pînă acum noi am transformat primirea de noi membri în U.T.M., ca să spun aşa, în campanie. O lună primeam şi cinci luni nu. De ce au stat lucrurile aşa? Pentru că grupele U.T.M. din secţii, utemiştii, nu se apropiau mai mult de celelalte tinere, nu le vorbeau de mîndria de a fi utemist.

Cele spuse de secretar şi discuţia avută cu puţin timp înainte, cu Ioana mi-a dat de gîndit. M-am gîndit: iată. Ioana mi-e prietenă, dar despre U.T.M. nici odată n-am discutat cu ea.

Am organizat o consfătuire cu membrii grupei noastre. Am discutat despre lipsurile noastre pe baza celor discutate în şedinţă. Un accent deosebit am pus pe pregătirea celorlalte fete din brigadă pentru a deveni utemiste.

Iuga Valeria, care-i şi responsabila brigăzii utemiste, ne-a spus că vrea să se ocupe de Costache Elena.

— Cu Puchianu Constanţa voi discuta eu — a spus utemista Păstrăv Lucreţia. Pe Mitan Ioana îmi dădusem cuvîntul s-o ajut eu.

Aproape zilnic discutam despre prevederile statutului U.T.M. Le-am explicat că nu-i suficient să cunoşti îndatoririle şi drepturile pe care le are un utemist, ci trebuie să şi dai viaţă prevederilor Statutului prin munca de zi cu zi atît în producţie cît şi pe linie de organizaţie.

După adunarea de grupă observasem că în brigadă lucrurile se schimbă. Fetele munceau mai bine. Brigada noastră îşi respecta sarcinile de producţie şi chiar şi le depăşea. De această treabă ne bucuram cu toţii. Era şi firesc să fie aşa din moment ce era un succes al grupei noastre.

Intr-una din zile fetele ne-au întrebat despre adeziuni. Am vorbit cu tovarăşul secretar, care le-a dat adeziunile.

Cînd a avut loc adunarea generală, majoritatea utemiştilor din grupa noastră au luat cuvîntul. Au vorbit despre munca lor, despre comportarea lor; n-au ocolit nici lipsurile fetelor.

Adunarea generală a confirmat primirea lor în organizaţie. Grupa noastră şi-a completat rîndurile cu trei noi utemiste.

In grupă am căutat să folosim cît mai variate forme ale muncii educative care să sudeze şi să călească colectivul grupei. Aflînd, de pildă, că fetele vor să vadă filmul „Un pichet în munţi" am organizat vizionarea în colectiv a acestui film, la care am invitat şi pe tinerele care acum se pregătesc să intre în U.T.M.

Utemiştii din brigada noastră, cu ajutorul metodelor de muncă sovietice Jandarova, Ciutchih şi prin aplicarea iniţiativei Elenei Chişiu obţin succese tot mai importante în lupta pentru fire mai multe şi de mai bună calitate. Sudarea şi educarea colectivului brigăzii — iată sarcina grupei noastre utemiste.

Puţinul realizat pînă acum vorbeşte despre marile posibilităţi ale colectivului de utemişti din grupă în ceea ce priveşte contribuţia noastră la creşterea rîndurilor U.T.M.

ENACHE VASILICA
organizatoarea grupei a V-a, organizaţia U.T.M. din secţia ring 3 de la F.R.B.

Iubeşte maşina cu care lucrezi

Brigada de tractoare este veriga de bază a producţiei în S.M.T. De buna ei organizare depinde mărirea productivităţii muncii, îndeplinirea sarcinilor de plan ale S.M.T.-ului.

Una din sarcinile principale ale brigăzii de tractoare este întărirea spiritului de răspundere în ceea ce priveşte îngrijirea maşinilor, respectarea şi executarea tuturor regulilor de întreţinere tehnică, pentru prevenirea stricării maşinilor şi tractoarelor.

Să ne plimbăm puţin prin staţiunea de maşini agricole şi tractoare din Bistriţa, regiunea Cluj, să privim maşinile, tractoarele, să stăm de vorbă cu mecanizatorii de aici şi să vedem cum au înţeles ei să se achite de această sarcină, cum întreţin tractoarele şi maşinile şi ce rezultate obţin în muncă.

In campania reparaţiilor de iarnă, în staţiune s-a muncit mult. S-au reparat tractoare, pluguri, cisterne, s-au completat trusele de scule, s-au făcut toate pregătirile pentru munca din acest an.

Dintre toţi mecanizatorii însă, unii au dat dovadă de mai multă dragoste de muncă, de mai mult interes faţă de terminarea cît mai devreme a reparaţiilor.

Astfel, şeful de brigadă Dorfi Gheorghe, care a lucrat la punţi şi Ureche Olimpiu, care a lucrat la punţi şi semănători, au dat dovadă de mare atenţie faţă de calitatea reparaţiilor. Dragoste faţă de maşina cu care lucrează a arătat şi Petre Dumitru care şi-a reparat singur tractorul.

Au fost apoi unii mecanizatori care, datorită unei bune îngrijiri a tractoarelor în campaniile anului trecut, au redus preţul de cost al reparaţiilor cu 9.000 pînă la 10.000 lei fiecare. Ei au primit premii în valoare de cîte 500 lei. Printre cei premiaţi se numără: Zăpîrsan Octavian, Sasz Ioan şi Weber Martin.

...A trecut campania reparaţiilor de iarnă, s-au topit troienele de zăpadă şi brigăzile au început să plece spre cîmpuri. Poţi pleca însă la semănat, fără să ai ce-ţi trebuie? Nu. Nici brigăzile de tractoare n-au plecat pînă cînd n-a fost înzestrat fiecare tractor cu toate cele necesare întreţinerii. Ajunse la locul de muncă, din cauza condiţiilor specifice, tractoarele s-au răspîndit, brigăzile s-au fărîmiţat. Din acest moment s-a putut vedea care tractorişti erau pătrunşi de însemnătatea sarcinii pe care o aveau în privinţa întreţinerii tractoarelor, deoarece nu mai erau supravegheaţi în mod permanent de şeful de brigadă şi respectarea regulilor de întreţinere depindea numai de ei.

Sînt mulţi cei care s-au achitat cu cinste de aceste sarcini: Olteanu Maftei, Talpoş Elisabeta şi alţii.

Talpoş Elisabeta deşi este singura tractoristă din staţiune pune la grea încercare pe cei ce vor să ţină pasul cu ea, mai ales în întreţinerea tractorului.

Despre munca de întreţinere şi dragostea cu care o face, Elisabeta poate să-ţi vorbească mult. Că doar nu numai alimentarea la timp, gresarea tractorului şi curăţirea filtrelor înseamnă întreţinere. Tractorul trebuie să-l îngrijeşti în aşa fel încît niciodată să nu-i lipsească nimic şi să fii atent ori de cîte ori „tuşeşte" motorul. Şi grija aceasta o poţi avea numai atunci cînd ai păstrat cu atenţie toate sculele de care ai nevoie.

Talpoş Elisabeta n-a pierdut nimic. Păstrează cu multă grijă toate cheile, şuruburile, pîlnia, găleata, în sfîrşit tot inventarul cu care a plecat în campanie. Şi găleata ei de alimentare este curată şi pîlnia are două rînduri de site prin care filtrează motorina. Dacă este aşa de bine întreţinut, cum o să-i cadă tractorul în brazdă? Nici anul trecut ea nu a avut ore neproductive din cauza defecţiunii tractorului şi lucrările executate de ea au fost de cea mai bună calitate. De aceea colectiviştii din Ghinda au cerut staţiunii să o trimită pe ea şi anul acesta să le lucreze pămîntul.

Nu acelaşi lucru se întîmplă cu tractoristul Vereş. Dacă într-un timp, munca dusă de Zăpîrsan Mircea — secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din staţiune — de a-l lămuri a dat unele roade, apoi în ultimul timp s-a delăsat din nou şi a tras după el şi pe Zăpîrsan.

In timp ce Talpoş Elisabeta — Veta, cum îi spun ei — îşi păstra sculele cu grijă şi-şi curăţa tractorul „aşa cum scrie la carte", alături tractoarele lui Vereş şi Zăpîrsan zăceau neîngrijite, murdare, iar pîlniile lor, care nu mai aveau decît resturi dintr-o sită, erau aruncate lîngă găleata de motorină, sub cisterna mobilă.

Ca ei mai sînt: Beraru Ioan, Huniade Francisc, Cremene Ion. Aceştia nu vor să înţeleagă cît este de necesar să cureţi tractorul, să-l gresezi, să strîngi şuruburile şi piuliţele şi să-ţi păstrezi cu grijă inventarul de întreţinere.

Dacă tovarăşii mai sus amintiţi vor continua să aibă aceeaşi atitudine de nepăsare faţă de îngrijirea tractoarelor, în scurt timp acestea vor cădea în brazdă şi atunci nu vor avea de suferit numai ei, ci întreaga economie a ţării care se va împovăra cu orele neproductive pricinuite de o asemenea neglijenţă.

N. SIMIONESCU

Terenuri neproductive redate agriculturii

In raionul Teleajen din regiunea Ploeşti şi mai ales în partea deluroasă există multe terenuri degradate, neproductive. In primăvara aceasta, sfaturile populare şi organizaţiile U.T.M. au întreprins o largă acţiune pentru mărirea suprafeţelor cultivate, prin valorificarea acestor pămînturi neproductive. In comuna Ceraşu de pe valea Bozului exista pînă nu de mult un teren degradat de peste două ha. Ţăranii muncitori din această comună, printre care mulţi tineri, au efectuat importante lucrări de oprire şi combatere a eroziunilor, însămînţînd totodată acest teren cu plante furajere.

In locurile unde nu a fost posibilă cultivarea plantelor furajere au fost amenajate grădini de pomi fructiferi. Tinerii din comuna Vălenii de Munte, de pildă, au plantat pe terenurile degradate peste 20.000 puieţi de pomi fructiferi. Pe loturile mai mici, în special cele din lunci şi de pe marginea apelor, s-au amenajat grădini de zarzavat. In comuna Drajna de Jos, tinerii şi pionierii au amenajat pe un lot de 1500 m.p. o frumoasă grădină experimentală, unde au cultivat tot felul de legume.

Pretutindeni în raion tinerii ţărani muncitori au fost în fruntea acţiunii patriotice de valorificare a terenurilor degradate. In primăvara aceasta, în întreg raionul au fost amenajate pe terenurile degradate 82 loturi cu legume pe o suprafaţă de 184 ha.

(Agerpres).

Pentru cunoaşterea agrotehnicii sovietice

Intre 30 mai şi 6 iunie, Consiliul general A.R.L.U.S. în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi cu Ministerul Culturii, va organiza o largă acţiune pentru popularizarea agrotehnicii sovietice.

La 30 mai, în cadrul căminelor culturale, precum şi la colţurile roşii din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective şi S.M.T.-uri tehnicieni agronomi, muncitori din agricultură şi ţărani muncitori fruntaşi ai recoltelor bogate vor vorbi despre realizările agrotehnicii sovietice şi despre experienţa lor proprie în aplicarea metodelor agrotehnice sovietice. In această perioadă se va populariza cartea agrotehnică sovietică, prin organizarea de recenzii, standuri de cărţi, conferinţe la staţiile de radioamplificare etc. La gazetele de perete, fruntaşii recoltelor bogate vor împărtăşi experienţa lor, folosindu-se de asemenea şi această cale pentru popularizarea celor ce aplică metodele sovietice cît şi rezultatele lor

La cinematografele căminelor culturale, se vor organiza de către organizaţiile A.R.L.U.S., precum şi de secţiile agricole şi culturale ale sfaturilor populare, prezentări de filme documentare cu caracter agricol.

In regiunile Timişoara, Piteşti, Constanţa, Regiunea Autonomă Maghiară, Oradea, Iaşi, Arad, Craiova, Bucureşti şi Hunedoara se vor deschide expoziţii despre colhozurile sovietice. La 6 iunie, în adunări la căminele culturale, precum şi la colţurile roşii din cadrul gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective şi S.M.T.-urilor se vor arăta rezultatele obţinute în răspîndirea agrotehnicii sovietice, vor fi popularizaţi fruntaşi în aplicarea metodelor înaintate, iar acolo unde este posibil se vor organiza şi demonstraţii practice. (Agerpres)

Jurnal artistic

„Flăcări deasupra Asiei“

Un cadru din film.

Vara anului 1919... Poporul Mongoliei gemea sub jugul ocupanţilor manciurieni şi al asupritorilor autohtoni care exploatau cu cruzime masele de araţi *) ce trăiau de veacuri într-o neagră mizerie. In multe sate trecute prin focul şi sabia militariştilor manciurieni n-au mai rămas decît puţine urme de viaţă. Cadavrele spînzurate străjuiau drumurile, schelete omeneşti zăceau neîngropate în colbul satelor.

Poporul era înfometat, condamnat la mizerie şi ignoranţă. Sute de preoţi se străduiau ca prin narcoza religiei să secătuiască minţile, să înăbuşe spiritul de luptă al poporului...

Cu aceste imagini străbătute de un adînc dramatism începe filmul „Flăcări deasupra Asiei" — producţie a studiourilor Mongolkino, Taşkent şi Lenfilm — care rulează zilele acestea pe ecranele cinematografelor din Capitală. Imaginile filmului îţi rămîn adînc întipărite în minte prin puterea cu care îţi sugerează înfăţişarea Mongoliei anului 1919. Totodată filmul redă cu forţă evenimentele revoluţionare ale perioadei.

Meritul realizatorilor este tocmai acela că au găsit mijloacele cele mai expresive pentru a povesti evenimentele, că au zugrăvit figurile cele mai tipice pentru perioada istorică respectivă

In chipul lui Suhe Bator, conducătorul revoluţiei mongole, căruia îi este închinat acest film, sînt întruchipate înţelepciunea şi dragostea nemărginită faţă de popor, simplitatea şi modestia, vitejia şi dîrzenia, trăsături caracteristice revoluţionarului înaintat. Conştiinţa lui de fiu devotat al poporului creşte în contact cu realităţile, cu suferinţa şi întunericul în care se găsea poporul. Cînd unul din tovarăşii săi de luptă cade ucis tocmai în momentul cînd se pregătea să-i scrie marelui Lenin despre suferinţele poporului mongol, chipul lui Suhe exprimă întristarea, dar şi ura nestăvilită împotriva duşmanilor Mongoliei, setea de răzbunare.

Agitator înflăcărat şi organizator plin de talent, Suhe Bator înţelege că pentru a-şi ajuta poporul, pentru a putea ridica masele de araţi la lupta împotriva ocupanţilor străini, cercurile revoluţionare au nevoie de sprijinul Statului Sovietic.

Scenele filmului redau cu mult dramatism încercările lui Suhe de a trece graniţa pentru a ajunge la Moscova. Iată-l însfîrşit în camera de lucru a lui Lenin. Regizorii A. Zarhi şi I. Haifiţ au reuşit să imprime scenei întîlnirii lui Suhe Bator cu Lenin şi Stalin o căldură deosebită. Modest, stînd oarecum stînjenit într-un fotoliu, Suhe soarbe cu nesaţ sfaturile lui Vladimir Ilici Lenin, marele conducător al revoluţiei proletare. Comuniştii ruşi, Lenin, făgăduiesc poporului mongol tot sprijinul lor.

Din desfăşurarea filmului reiese limpede izvorul din care Suhe îşi trăgea forţa, tăria sa de conducător. Inţelegînd năzuinţele maselor, el se pune în fruntea lor pentru a le arăta calea spre libertate şi o viaţă mai bună. Imaginile care-i înfăţişează pe locuitorii satelor mongole care-l ascund cu grijă pe Suhe de autorităţi pentru a-l ajuta să treacă graniţa Rusiei, sau scena despărţirii lui Suhe de un simplu păstor care-l slujise cu credinţă şi care moare ucis într-o bătălie, ne fac să înţelegem că izvorul puterii şi înţelepciunii este poporul din rîndul căruia se ridicase.

Iată-l pe Suhe întorcîndu-se de la Moscova. In fruntea revoluţionarilor mongoli, el începe atunci o uriaşă muncă de agitaţie în sînul maselor pentru constituirea armatei populare. Ridicînd poporul la luptă împotriva împilatorilor, reuşind să atragă de partea lui şi pe unii nobili care doreau independenţa naţională a Mongoliei, tînăra armată populară formată şi călită în focul revoluţiei populare, dă lovitură după lovitură militariştilor manciurieni şi gardiştilor albi ai generalului baron Ungern care urmăriţi de armatele roşii se retrăseseră pe teritoriul Mongoliei.

Sub conducerea lui Suhe Bator şi cu ajutorul Ţării Sovietice, poporul mongol zdrobeşte uneltirile cnezilor şi gardiştilor albi, ale preoţilor şi trădătorilor, păşind pe drumul eliberării sale.

Jocul actorului Lev Sverdlin (Suhe Bator) desfăşoară în faţa ochilor noştri întreaga gamă a măiestriei sale mai ales în scenele întîlnirilor cu cneazul Erdeni, reprezentant tipic al nobililor mongoli: îngîmfat, hrăpăreţ şi gata oricînd să jefuiască. Suhe se poartă aici cu multă diplomaţie: la început conştient că ajutorul acestuia poate servi cauzei poporului său, mai apoi neîndurător, răzbunător.

In scenele de dinaintea morţii lui Suhe Bator, actorul dovedeşte o minunată identificare cu personajul. Il vedem atunci pe Suhe — care fusese otrăvit de medicul pe care îl trimisese „binevoitor" Lama — suferind, zbuciumîndu-se, nu atît din pricina bolii cît din aceea a neputinţei de a-şi continua lupta în fruntea poporului. Cu ultimele-i puteri, el păşeşte în faţa ostaşilor adunaţi. Ii îmbărbătează. Le vorbeşte despre triumful revoluţiei. Apoi se prăbuşeşte, murind în braţele tovarăşilor apropiaţi printre care se afla şi Cioibalsan, căruia îi încredinţase conducerea statului.

Scenariul semnat de B. Lapin, Z. Haţrevin, A. Zarhi şi I. Haifiţ reuşeşte să ni-l prezinte pe marele conducător al revoluţiei mongole nu ca pe un erou idealizat, cu însuşiri neobişnuite, ci drept un om simplu, din popor, care prins de evenimente, n-a avut timp să dobîndească prea multe cunoştinţe. Pentru acest fapt este semnificativă scena în care vin la Suhe ambasadori străini să discute despre concesiuni. Luînd deoparte pe tovarăşul său apropiat Bombo, Suhe îl trimite discret să se intereseze ce înseamnă cuvîntul concesiuni. Asemenea imagini sînt de natură a întări caracterul profund realist al filmului.

La fel de veridic sînt zugrăvite şi celelalte personagii cum ar fi baronul Ungern (actorul N. Cerkasov). Artistul a reliefat cu putere şi mare forţă de convingere trăsăturile de caracter ale acestui conducător contrarevoluţionar, scrîntit, gata să treacă la religia budistă numai să găsească ajutor pentru a putea să-şi recîştige poziţiile pierdute în Rusia. „Eu lupt pentru reinstaurarea monarhiei în oricare parte a lumii" ţipă el isteric. Dar evenimentele istorice au dovedit că zvîrcolirile conducătorilor falimentari de oşti mercenare au fost zadarnice. Nimeni şi nimic n-a putut întoarce din drum roata istoriei şi revoluţia a triumfat, zvîrlind din drumul ei toate aceste josnice lepădături.

Filmul ne mai zugrăveşte şi alte chipuri hidoase în persoana reprezentanţilor reacţionari, duşmănoşi poporului, ai religiei budiste.

Unor asemenea duşmani periculoşi a avut să li se împotrivească poporul mongol şi i-a biruit.

Un umor sănătos se degajă din multe episoade ale filmului cum e, de pildă, cel al ceremoniei botezului pe care trebuia să-l primească generalul Ungern. In timp ce baronul se pleca cu smerenie la picioarele zeului Buda, soldaţii ruşi din spatele lui făceau speriaţi zeci de cruci ca să nu-şi supere comandantul.

Plin de un umor cald e chipul lui Bombo, veselul şi iscusitul tovarăş de luptă, credincios al lui Suhe. Bombo, care a trăit mult timp ca servitor al cneazului mongol Erdeni, cunoştea averea şi viclenia cneazului. De aceea el devine foarte folositor în tratativele lui Suhe Bator cu cneazul. Aşezat în spatele lui Erdeni, el îi arăta prin semne lui Suhe, la ce preţuri să se învoiască.

Prin adîncul său realism, prin minunata realizare artistică, filmul „Flăcări deasupra Asiei", deşi creat cu mulţi ani în urmă, este de o deosebită actualitate astăzi cînd măreţele idei de pace, libertate şi independenţă naţională luminează calea popoarelor din orient în lupta pe care o duc pentru ca Asia să devină într-adevăr a asiaticilor.

„Flăcări deasupra Asiei" constituie pentru oamenii muncii din ţara noastră, pentru tineret, un minunat prilej de a cunoaşte viaţa şi lupta poporului frate, mongol una din cele mai glorioase pagini ale istoriei sale.

PETRE VEDEA

*) Araţi — ţărani, crescători de vite din Mongolia.

La 29 mai se va deschide sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al R. S. F. S. R.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 29 mai a. c. la ora 13, în Kremlin, în marele Palat al Kremlinului, va avea loc deschiderea sesiunii jubiliare a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., consacrată aniversarii a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia.

Sosirea la Moscova a ambasadorului R. P. Romîne în U.R.S.S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 mai a sosit la Moscova ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., Ion Rab.

Pe aeroportul Vnukovo, Ion Rab a fost întîmpinat de D. A. Jukov, şeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi de membrii ambasadei Republicii Populare Romîne în frunte cu însărcinatul cu afaceri ad-interim St. Ducu.

Cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia

Alături de popoarele Uniunii Sovietice care sărbătoresc în aceste zile cea de a 300-a aniversare a reunirii Ucrainei cu Rusia, oamenii muncii din patria noastră participă cu bucurie la sărbătorirea acestui remarcabil eveniment. In numeroase oraşe şi sate din ţară au loc manifestări culturale şi artistice.

In Capitală la mai multe întreprinderi şi instituţii s-au ţinut conferinţe despre marea prietenie dintre popoarele Ucrainei şi Rusiei, iar la cămine culturale şi biblioteci au avut loc şezători literare şi recenzii ale operelor scriitorilor şi poeţilor ucraineni şi ruşi.

La căminul cultural din cartierul Apărătorii Patriei miercuri după amiază a avut loc o şezătoare la care au luat parte numeroşi cetăţeni din cartier — muncitori de la fabricile „Kirov", „Flamura Roşie", „Viscoll", „Reeas", gospodine şi alţii. Ei au ascultat conferinţa „300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia", ţinută de tov. David Sava, directorul şcolii elementare Apărătorii Patriei. Numeroşi participanţi la şezătoare au vorbit apoi arătînd că poporul nostru participă cu multă bucurie la sărbătorirea acestui mare eveniment de uriaşă importanţă în istoria popoarelor Ucrainei şi Rusiei.

In continuarea şezătorii a fost prezentat filmul „Taras Sevcenco".

In cadrul manifestărilor închinate celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia la mai multe unităţi ale librăriei Cartea Rusă din Capitală s-au deschis standuri şi expoziţii de cărţi ucrainene. De asemenea pe ecranele cinematografelor Victoria şi Libertăţii continuă să se desfăşoare „Săptămîna Filmului Ucrainean", iar la staţiile de radio sînt transmise concerte din operele compozitorilor ucraineni.

★

In numeroase oraşe şi sate de pe întreg cuprinsul ţării continuă de asemenea să aibă loc manifestări închinate aniversării tricentenarului reunirii Ucrainei cu Rusia.

In regiunea Suceava în comunele Siret, Dărmăneşti şi alte comune cu populaţie de naţionalitate ucraineană au avut loc conferinţe şi programe artistice în limba ucraineană. In comuna Siret s-a deschis expoziţia „Viaţa fericită a poporului ucrainean", precum şi un bazar al cărţii ucrainene.

★

In oraşul Constanţa, în 8 cercuri ARLUS din diferite cartiere, au avut loc şezători şi jurnale vorbite despre viaţa culturală în R.S.S. Ucraineană. Asemenea manifestări au mai avut loc şi la căminele culturale din comunele Ostrov, Adam Clisi, Babadag, Băneasa şi altele din regiunea Constanţa.

★

In oraşul Stalin, la cinematograful „Timpuri Noi" se desfăşoară săptămîna filmului ucrainean. In primele zile au fost prezentate filmele „Noapte de Mai", „Logodnica Bogată" şi „Fericirea Furată" care au fost vizionate de 3000 de spectatori.

★

La Piteşti, în cadrul săptămînii de manifestări culturale închinate aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia, a avut loc un concert de muzică de compozitori ucraineni şi ruşi. De asemenea s-a deschis o expoziţie cu aspecte din Ucraina Sovietică şi un bazar al cărţii ucrainene.

Manifestări închinate acestui remarcabil eveniment au mai avut loc şi în oraşele Rîmnicu Vîlcea, Cîmpulung şi în numeroase comune din regiunea Piteşti.

(Agerpres)

EXAMEN DE ADMITERE pentru Şcoala de transport aerian „Aurel Vlaicu"

Pentru piloţi transport la 18 iulie;
Pentru radiotelegrafişti tereştri şi mecanici tereştri la 11 iulie 1954.

Condiţiuni:

— pentru piloţi — absolvirea unei şcoli de învăţămînt mediu şi vîrsta de 17—19 ani;
— pentru radiotelegrafişti — absolvirea unei şcoli profesionale de tip electrotehnic şi vîrsta de 16—19 ani;
— pentru mecanici tereştri — absolvirea unei şcoli profesionale de motoare cu combustie internă, motoare auto, electricieni auto şi vîrsta de 16—19 ani.

Durata şcolii este de 2 ani.

Candidaţii vor înainta cererea pînă la 20 iunie 1954 la D.G.F.A.C. din M.T.N.A. Bucureşti, Bd. Dinicu Golescu 38, etaj IV. Cererile vor avea avizul unităţii sau recomandarea şcolii, acte doveditoare a studiilor (copie) şi certificatul tip eliberat recent de sfatul popular respectiv.

Informaţii între orele 10—12.

Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii

BERLIN 26 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința din dimineața zilei de 25 mai a sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii, prezidată de Eugénie Cotton, au continuat discuțiile pe marginea raportului lui Pritt.

Primul a luat cuvîntul profesorul Petros Kokkalis (Grecia). El a citat fapte care arată că Statele Unite, după ce au transformat Grecia într-o bază militară a lor, vor în prezent s-o transforme într-o bază pentru pregătirea războiului atomic.

Academicianul Ludmil Stoianov, (Bulgaria), a atras atenția sesiunii asupra planurilor militare ale forțelor agresive în Balcani. El a subliniat că pactul balcanic, încheiat între Turcia, Grecia și Iugoslavia sub patronajul S.U.A. stîrnește neliniște în rîndurile poporului bulgar și accentuează încordarea în Balcani.

A luat apoi cuvîntul W. Friedrich, președintele Consiliului german al luptătorilor pentru pace, care a vorbit despre succesele și despre sarcinile mișcării luptătorilor pentru pace din Germania.

Dr. Kendziuro Ianaghida (Japonia), care a luat apoi cuvîntul a vorbit despre uriașa mișcare pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen care a cuprins întreaga Japonie.

Următoarele exemple sînt o dovadă a sprijinului unanim de care se bucură această mișcare în rîndurile poporului japonez: un tînăr a strîns pe străzile din Tokio 70.000 de semnături; Comitetul pentru strîngerea semnăturilor din cartierul Sughinami din Tokio, condus de un membru marcant al partidului liberal — partid guvernamental — a strîns în decurs de patru zile 200.000 de semnături.

Multe organizații și personalități de seamă, a declarat Ianaghida, care în trecut nu aveau legături cu mișcarea partizanilor păcii, deoarece o considerau ca fiind prea de stînga, au aderat astăzi la puternica mișcare pentru interzicerea armei atomice.

Delegatul Libanului, Georges Hanna, a arătat că în multe țări problema luptei pentru pace a popoarelor este legată de lupta împotriva colonialismului.

Popoarele Orientului nu mai vor să se împace cu starea de sclavie. Poporul libanez nu vrea să urmeze politica americană care caută noi metode de înrobire a popoarelor Asiei și altor țări.

După delegatul libanez a luat cuvîntul reprezentantul Finlandei, profesorul Felix Iversen, care a propus sesiunii Consiliului Mondial al Păcii să desfășoare pretutindeni o campanie de lămurire pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și a noilor experiențe cu această armă.

Participanții la sesiune au ascultat cu o mare atenție cuvîntarea lui Heinrich Brandweiner (Austria), profesor de drept internațional. Profesorul Brandweiner a arătat că provocînd explozia bombei cu hidrogen la Bikini, în Oceanul Pacific, Statele Unite au încălcat o serie de principii fundamentale ale dreptului internațional contemporan, și anume ele au încălcat principiul libertății în largul mării și au încălcat obligațiile față de locuitorii insulelor Marshall, care se află sub tutela lor și, în sfîrșit, au pus în primejdie securitatea internațională.

A urmat apoi la cuvînt Jiri Pelikan, secretarul general al Uniunii Internaționale a Studenților. El a arătat că majoritatea studenților vor pace, vor să-și consacre viața activității pașnice, constructive.

Pelikan a comunicat că o serie de organizații studențești printre care cele din India, Anglia și Japonia s-au și pronunțat împotriva folosirii armelor de exterminare în masă.

Datoria noastră a tuturor, a spus el, este de a face tot ce ne stă în putință pentru ca uriașele bogății ale culturii umane să fie salvate de distrugere. Noi, tinerii intelectuali și studenți vrem ca cunoștințele noastre să servească nu pentru cucerirea altor țări, ci pentru cucerirea unor noi secrete ale științei care să ajute omenirea și să o îmbogățească.

Mustafa Amine (Siria), a vorbit despre lupta poporului sirian pentru independență națională, împotriva atragerii Siriei în planurile agresive ale forțelor reacționare.

Ca urmare a acestei lupte, a spus el, Siria nu are în prezent pe teritoriul său baze strategice și construcții militare străine și nu participă la nici un pact sau tratat militar agresiv.

Insă ca și asupra celorlalte țări arabe, asupra Siriei sînt exercitate presiuni din partea negutătorilor de moarte atomică care acordă țării noastre o mare atenție.

Intrigile forțelor agresive în Orientul Mijlociu, a spus Amine, stîrnesc o neliniște crescîndă în rîndurile poporului sirian, care dorește pacea și este ferm hotărît să lupte pentru libertatea și independența sa.

După cuvîntarea lui Amine s-a dat citire mesajului adresat de W. Elfes (Germania occidentală), președintele Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate, care nu a putut veni la Berlin pentru a participa la actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii.

Adresîndu-se participanților la sesiune, W. Elfes scrie:

Din călătoria mea în U.R.S.S. am tras următoarele concluzii: oamenii sovietici muncesc cu energie excepțională pentru a face și mai frumoasă munca și viața lor; Uniunea Sovietică asigură prin propriile sale forțe o dezvoltare economică și socială rapidă; poporul și guvernul Uniunii Sovietice iubesc pacea și năzuiesc în unanimitate spre prietenia între popoare.

Aceste concluzii mi se par extrem de importante și în măsura în care se va reuși ca ele să fie aduse la cunoștința tuturor popoarelor, în aceeași măsură vor fi zădărnicite planurile fasciștilor și militariștilor de tot felul. De aceea vom acționa cu toată energia pentru a deschide calea adevărului.

Ocupîndu-se de problema securității colective în Europa, W. Elfes a subliniat că tratatul de securitate colectivă în Europa la care ar putea adera toate popoarele europene, ar pune capăt scindării nefaste în Europa și ar creea o bază trainică pentru pacea între popoare.

★

BERLIN 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La ședința din seara zilei de 25 mai a sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii au luat cuvîntul Ferenc Bozsoki, secretar general al Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor din industria chimică, Thomas Christensen (Danemarca), Lotar Rădăceanu, profesor la Universitatea din București, A. Camarotta (Argentina), scriitorul Nikolai Tihonov (U.R.S.S), senator Emilio Sereni (Italia) și scriitorul Jean Paul Sartre (Franța).

Securitatea colectivă — marea idee a epocii noastre

Cuvîntarea tov. L. Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

BERLIN 25 (Agerpres).

In ședința din seara zilei de 25 mai a sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii a luat cuvîntul șeful delegației romîne, prof. univ. Lothar Rădăceanu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care a rostit următoarea cuvîntare:

Dragi prieteni,

Actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii are loc în zilele cînd la Geneva se desfășoară conferința miniștrilor de externe care împreună cu precedenta conferință de la Berlin, marchează succese însemnate ale luptei pe care o duc partizanii păcii și toate popoarele lumii pentru a face să triumfe în viața internațională spiritul tratativelor asupra politicii aventuriste a forței.

Poporul romîn a cărui solie de pace o aduce aci delegația noastră, urmărește cu viu interes lucrările conferinței de la Geneva și dorește din inimă ca ele să fie încununate de succes. De la această tribună noi exprimăm solidaritatea fierbinte a poporului nostru cu năzuințele poporului corean de a-și unifica patria pe cale pașnică; poporul nostru cere încetarea războiului din Indochina și restabilirea păcii pe baza recunoașterii drepturilor și intereselor naționale ale popoarelor din Vietnam, Pate-Lao și Khmer; el consideră că popoarele Asiei, ca și toate popoarele lumii, au dreptul deplin de a-și hotărî ele însele soarta; el cere respectarea tuturor drepturilor ce revin Republicii Populare Chineze în calitatea ei de mare putere mondială. Sîntem convinși că dacă toți participanții la conferință vor ține seama de aceste principii, care corespund cerințelor întregii omeniri însetate de pace, conferința de la Geneva își va putea îndeplini cu succes misiunea.

Dragi prieteni,

Poporul romîn manifestă un interes deosebit pentru asigurarea securității în Europa, de care depinde nemijlocit propria sa securitate. In țara noastră a găsit un puternic răsunet propunerea privitoare la încheierea unui tratat general european pentru asigurarea securității colective, tratat la care să participe toate statele Europei, indiferent de orînduirea lor socială. Considerăm că această propunere, completată cu propunerea ca Uniunea Sovietică să participe în condiții corespunzătoare la Pactul Atlanticului de nord, deschide calea cea mai bună pentru împiedicarea agresiunii în Europa, oferă garanții trainice de securitate.

Adversarii colaborării internaționale se străduiesc să convingă lumea că nu există nici o posibilitate de colaborare între țările din estul și vestul Europei, că ele ar fi condamnate să se opună permanent unele altora. Noi nu putem fi însă de aceeași părere. Poporul romîn este profund convins că colaborarea între aceste state este nu numai posibilă dar și necesară.

Se pune întrebarea: poate aștepta vreun popor, fie el din apus sau din răsărit, ceva bun de pe urma divizării Europei în două lagăre ostile? Poate oare cineva să ia în serios încercarea susținătorilor așa-zisei „comunități defensive europene" de a o prezenta drept un mijloc de asigurare a unității și securității Europei? Doar toată lumea știe că este vorba de o grupare militară închisă a șase state în timp ce în Europa sînt 32 de state. Mai ales acum, după ce puterile occidentale au respins, fără a ține seama de glasul maselor, propunerile sovietice privitoare la crearea sistemului de securitate colectivă în Europa, apare mai limpede ca oricînd caracterul „C.D.E." ca instrument de divizare a Europei, ca bloc militar îndreptat împotriva țărilor din răsăritul Europei, ca instrument de pregătire a războiului în Europa. La aceasta trebuie adăugat faptul că „C.D.E." este concepută ca un paravan pentru remilitarizarea Germaniei occidentale. Dar țările din răsărit, ca și cele din apusul Europei au o experiență de tristă amintire și peste care nu se poate trece cu ușurință. Aceste țări au fost nu odată victime ale agresiunii militarismului german.

Este știut că militarismul german și-a afirmat tendințele expansioniste sub lozinca „Drang nach Osten". In prezent, revanșarzii vest germani grupați în jurul lui Adenauer, afișează din nou această formulă a jafului și înrobirii popoarelor. Dar oamenii realiști din apus, care înțeleg învățămintele istoriei, nu se lasă amăgiți. Ei știu că cine închide ochii față de „Drang nach Osten" admite implicit reversul acestei politici, admite „Drang nach Westen". D. Jacques Soustelle, deputat gaullist, scria recent în „Le Rassemblement" despre guvernul Adenauer: „Ciudați aliați, într-adevăr! Mîine aliații noștri, poimîine stăpînii noștri, și pentru ce? Pentru a relua vechea politică, atît de bine cunoscută nouă: expansiunea pangermană, revendicările din ce în ce mai violente, dezmembrarea țărilor învecinate și — destul de repede — prea repede — războiul". Și autorul articolului citează în sprijinul afirmațiilor sale pe Kaiser, membru al guvernului Adenauer, care a declarat: „O veritabilă Europă nu poate fi constituită decît dacă unitatea Germaniei este realizată. Această unitate cuprinde — vă reamintesc — în afară de Germania, Austria, o parte din Elveția, Saarul și Alsacia și Lorena". Se pot cita de altfel declarații și mai categorice. Astfel, ziarul „Westphalien Zeitung" a scris: „Este puțin probabil ca Franța să existe întotdeauna alături de Germania... Franța va fi în orice caz incorporată la Germania".

„Războiul — iată perspectiva pe care o deschide divizarea Europei. Și nu numai atît, „Mica Europă", construcție cu totul artificială — scrie „Le Monde" — n-ar permite organizarea rațională a schimburilor economice europene și în consecință ridicarea nivelului de trai". Este oare aceasta în interesul popoarelor europene? Se știe că țările din răsăritul și apusul Europei au o veche tradiție de relații economice. Lucrul acesta este cu atît mai posibil astăzi, cînd economia în plina dezvoltare a țărilor din răsărit creează necesități sporite de import și posibilități crescute de export.

Viața arată că tocmai așa și stau lucrurile. In ciuda piedicilor și restricțiilor — provenite după cum se știe, din partea unei puteri neeuropene — schimbul de mărfuri pe piața europeană s-a intensificat în ultima vreme Romînia, de pildă, și-a mărit comerțul cu țările Europei de vest cu 50 la sută în perioada 1950—1953. In anul 1953, țara noastră a făcut comerț cu 41 de țări care au altă orînduire socială decît a noastră.

Interesul general este nu divizarea, ci unirea tuturor țărilor Europei, indiferent de orînduirea lor socială, în sforțarea comună de a asigura pacea și interesele vitale ale populației.

Se pretinde că această divizare a Europei este totuși un „rău necesar" din cauza pretinsei amenințări a apusului de către răsărit. Cu cît trece timpul, acest „mit" se destramă tot mai mult. In țările de democrație populară, eforturile popoarelor sînt concentrate spre muncă pașnică creatoare. Aș vrea să relatez că oamenii de știință din țara mea — a căror activitate se împletește strîns cu întreaga activitate a poporului — sînt chemați să dea o mare contribuție la punerea în valoare a bogățiilor naturale ale țării, la ridicarea agriculturii, la sporirea producției bunurilor de larg consum, la ridicarea nivelului material, sanitar și cultural — totul în scopul îmbunătățirii continue a vieții populației țării. Cine poate să pretindă că acestea sînt preocupări agresive? De altfel, oamenii de bună credință care vizitează țările de democrație populară se edifica ușor. Mă mărginesc să citez cuvintele lui Frederich Arthur Harkett, membru al Comitetului executiv al sindicatului feroviarilor din Anglia, care după ce a vizitat în cursul acestei luni Romînia, a declarat: „Cînd mă voi întoarce în Anglia voi vorbi despre cuceririle și succesele voastre, despre dorința voastră de pace".

Țara noastră nu amenință într-adevăr pe nimeni; poporul romîn dorește să trăiască în pace cu toate popoarele. Dar coexistența pașnică este condiționată de respectul reciproc al independenței, de neamestecul în treburile interne ale altor state. Noi respectăm modul de viață existent într-o țară sau alta. Sînt însă, mai ales în S.U.A., unele cercuri care nu vor să respecte această regulă elementară a conviețuirii internaționale. Iată, de pildă, acum cîteva zile a fost publicat un așa zis „Raport al Comisiei de anchetă a Senatului american asupra situației din Romînia" — raport plin de afirmații neadevărate și calomnii de la primul la ultimul rînd. Socotim că este o recomandare destul de elocventă, dacă arătăm că raportul este prefațat de falmosul senator Alexander Wiley: Același Wiley care, cu puțin înainte de încheierea armistițiului, a chemat la aruncarea bombei atomice în Coreea; același Wiley care acum cîteva zile a cerut extinderea intervenției în Indochina și a subliniat — după cum transmite United Press — că „arma principală a S.U.A.... trebuie să rămînă represaliile masive, înțelegînd prin aceasta forța sa de atac internațional cu bombele atomice și hidrogenice".

Se pune întrebarea: Care este calitatea unei comisii de anchetă a Senatului american de a se amesteca în treburile interne ale unui stat suveran? Romînia n-are statut colonial sau semicolonial ca acel impus de S.U.A. unor țări ca Porto-Rico sau Filipine — deși noi socotim că și aceste țări au drept la respectarea independenței lor; Romînia este o țară liberă în care zadarnic visează unii să extindă practicile comisiilor senatoriale de cercetare a activităților anti-americane și întunericul maccarthysmului.

Există însă lucruri și mai surprinzătoare. Recent, chiar președintele Statelor Unite, Eisenhower și secretarul de stat, Dulles, au publicat niște mesaje adresate, chipurile, poporului romîn. In acestea, oficialitățile de la Washington își îngăduie — nu se știe în ce calitate — să hotărască pentru poporul nostru care sînt sărbătorile naționale și de ce aceste sărbători ar trebui legate de un regim politic pe care poporul romîn l-a respins, cum este cel monarhic, și de dinastia de Hohenzollern, atît de grav compromisă în țara noastră și în lumea întreagă.

Fără îndoială că o asemenea manifestare nu poate fi considerată de nici un popor, decît ca o intervenție în treburi care îl privesc exclusiv. In ceea ce privește poporul nostru, această intervenție nu face decît să sporească indignarea lui față de politica agresivă de imixtiune dusă de Statele Unite față de statul suveran romîn, politică dusă ani de-a rîndul și care merge de la încălcarea dreptului legitim al Romîniei de a fi primită în O.N.U. și pînă la lansarea cu parașuta pe teritoriul patriei noastre a unor grupuri de spioni și teroriști, însărcinați să comită acte de teroare și diversiune.

Oare în interesul coexistenței pașnice, al destinderii internaționale au fost publicate atît raportul senatului cît și mesajele conducătorilor americani? Nimeni nu va putea susține aceasta. Cu totul alte interese inspiră asemenea manifestări: interesul creării neîncrederii și vrajbei, al divizării, al ațîțării isteriei războinice menite să justifice politica blocurilor și aventurilor.

Dacă în ceea ce privește țări ca a noastră, cercurile agresive americane au posibilități de amestec cu totul iluzorii, ele nu se jenează să folosească asemenea posibilități în țările dependente economicește și politicește de S.U.A. Divizarea Europei, crearea C.D.E.-ului are între altele drept scop legalizarea acestei încălcări a independenței și suveranității naționale.

Meritul tratatului general european de securitate colectivă constă în aceea că el pornește de la ideea de egalitate a tuturor țărilor participante, de respect a independenței lor naționale, a culturii și tradițiilor popoarelor europene, că tinde la consolidarea suveranității tuturor statelor europene.

Poporul nostru, nutrind simpatie pentru năzuințele naționale ale poporului german, exprimîndu-și solidaritatea cu lupta R. D. Germane pentru unitate și pace, vede cu bucurie că proiectul tratatului european de securitate colectivă propus de Uniunea Sovietică creează condițiile necesare pentru rezolvarea pașnică a problemei germane, potrivit cu interesele poporului german și ale cauzei păcii și securității.

Ideea securității colective în Europa este o mare idee a epocii noastre. Ea a cuprins cercuri largi și își face din zi în zi drum spre inima tuturor popoarelor din Europa și din întreaga lume.

Ne exprimăm profunda încredere că popoarele din occident, alături de cele din răsăritul Europei vor face totul pentru a asigura triumful acestei idei în interesul cauzei păcii.

Poporul romîn, adînc interesat în asigurarea unei securități reale în Europa, își exprimă hotărîrea de a sprijini din toată puterea propunerile inițiative care tind la preîntîmpinarea unei noi agresiuni a imperialismului german, pregătită de către cercurile agresive din S.U.A., la rezolvarea pașnică și democratică a problemei germane, la făurirea securității colective în Europa, la menținerea și întărirea păcii în lumea întreagă.

Lucrările Congresului al III-lea al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 26 (Agerpres) — M.T.I. transmite:

In ședința din seara zilei de 25 mai a Congresului al III-lea al Partidului celor ce muncesc din Ungaria au continuat discuțiile pe marginea raportului lui Mathyas Rakosi.

La discuții au luat cuvîntul Istvan Bata, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, ministrul apărării; Karoly Olt, ministrul de finanțe; Laszlo Csato, directorul unei uzine de aparate optice; Istvan Hidas, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, și alți delegați la Congres.

★

BUDAPESTA 26 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 26 mai a celui de al III-lea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria au continuat dezbaterile pe marginea raportului de activitate al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

Primul a luat cuvîntul Istvan Kovacs, secretar al Comitetului de partid din comitatul Borsod.

Apoi s-a dat cuvîntul tovarășului K. E. Voroșilov, membru în Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Delegații la Congres au salutat cu aplauze furtunoase și prelungite pe șeful delegației P.C.U.S. Cuvîntarea tovarășului Voroșilov a fost subliniată în repetate rînduri de aplauze furtunoase.

K. E. Voroșilov a dat citire salutului adresat celui de al III-lea Congres al Partidului celor ce muncesc din Ungaria de către Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Delegații la Congres au ovaționat furtunos în cinstea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în cinstea prieteniei dintre popoarele sovietic și ungar.

Istvan Rusznyak, președintele Academiei de științe a Republicii Populare Ungare, și-a consacrat cuvîntarea dezvoltării științei în republică.

Delegații la Congres au întîmpinat cu aplauze furtunoase cuvîntarea de salut rostită de Huan Cen, membru al delegației C.C. al Partidului Comunist Chinez. Huan Cen și-a încheiat cuvîntarea rostind cuvinte de salut în cinstea Partidului celor ce muncesc din Ungaria, în cinstea prieteniei dintre popoarele ungar și chinez, în cinstea întregului lagăr al păcii și democrației în frunte cu marea Uniune Sovietică.

In jurul conferinței de la Geneva

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit știrilor primite aici, în cursul discutării problemei indochineze, care continuă la conferința de la Geneva, toți participanții au recunoscut oportunitatea unui contact direct între părțile interesate în vederea luării unor hotărîri care să permită reglementarea problemelor ce stau în fața conferinței. După cum se știe, delegația sovietică a arătat în repetate rînduri că este de dorit o astfel de luare de contact între părțile interesate, atît la Geneva, cît și la fața locului, în Indochina, considerînd că aceasta poate contribui la discutarea și soluționarea cu succes nu numai a problemei încetării generale a focului în Indochina, ci și a tuturor celorlalte probleme examinate de conferință.

Observatorii de la Geneva atrag atenția asupra faptului că ideea contactului direct între părțile interesate a găsit atît sprijinul delegației Republicii Democrate Vietnam, cît și al delegației franceze și al celorlalte delegații, care participă la discutarea problemei indochineze.

In legătură cu aceasta, se menționează că una din delegațiile occidentale, nefiind în stare să nege oportunitatea sus-amintitei luări de contact, s-a pronunțat ca însăși în sprijinul ideii folosirii acestei căi, pornind de la faptul că orice întîrziere în stabilirea contactului nu este de natură să contribuie la îndeplinirea sarcinilor care stau în fața conferinței.

Observatorii relevă de asemenea eforturile consecvente ale delegației Republicii Democrate Vietnam, care au drept scop reglementarea cît mai grabnică a problemelor examinate de conferință, în special prin contactul între părțile interesate.

A devenit cunoscut faptul că în cursul discutării problemelor concrete, delegația Republicii Democrate Vietnam, expunînd propunerile sale cu privire la încetarea generală, simultană și cît mai grabnică a operațiunilor militare ale tuturor forțelor armate aparținînd celor două părți, a făcut o serie de precizări.

Delegația a arătat că după încetarea operațiunilor militare, avioanele franceze nu trebuie să zboare deasupra teritoriului R. D. Vietnam, și bine înțeles nu trebuie să execute zboruri de recunoaștere. Vasele militare franceze nu trebuie să pătrundă în apele teritoriale ale Republicii Democrate Vietnam. Delegația R. D. Vietnam a explicat că în legătură cu trupele regulate, ea consideră ca punct central problema stabilirii zonelor în care ele vor fi dislocate. Reglementarea problemei zonelor, după părerea delegației, R. D. Vietnam, trebuie realizată în cele trei state ale Indochinei, procedîndu-se la un schimb de teritoriu în vederea creării unui teritoriu omogen, care este preferabil îmbucătățirii teritoriului. La schimbul de teritorii, delegația R. D. Vietnam consideră necesar să se țină seama de considerente de ordin politic și strategic precum și de mărimea teritoriului, numărul populației și condițiile economice. Este esențial ca fiecare teritoriu să constituie într-o anumită măsură o entitate economică.

Potrivit acelorași informații, delegația R. D. Vietnam a declarat că ea consideră acceptabilă propunerea delegației franceze cu privire la stabilirea zonelor demilitarizate. Liniile de demarcație ale zonelor trebuie să urmeze, pe cît posibil, hotarele naturale, ceea ce permite stabilirea unor granițe precise. Potrivit propunerilor delegației R. D. Vietnam fiecare din părți va guverna teritoriul respectiv pînă în momentul cînd ultimele grupuri ale trupelor sale vor părăsi acest teritoriu. Din acest moment teritoriul dat trece sub administrația celeilalte părți. Fiecare parte va disloca trupele sale în zonele sale, după cum va găsi necesar, acest lucru fiind valabil pentru toate genurile de arme, inclusiv poliția.

In sfîrșit, a devenit de asemenea cunoscut, că delegația R. D. Vietnam a propus, ca pentru accelerarea încetării operațiunilor militare să se convoace o conferință a reprezentanților comandamentelor celor două părți care să discute condițiile concrete ale acordului cu privire la încetarea focului. Proiectul de acord elaborat de acești reprezentanți trebuie să fie prezentat conferinței de la Geneva spre aprobare. Delegația R. D. Vietnam consideră de asemenea drept o măsură extrem de folositoare constituirea unei comisii bipartite pentru supravegherea aplicării acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare.

Expunîndu-și propunerile, delegația R. D. Vietnam a subliniat din nou că ele prevăd încetarea deplină, simultană și cît mai grabnică a focului, cu interzicerea introducerii de noi trupe, armament și muniții în Indochina. In caz contrar, după cum a subliniat în repetate rînduri această delegație, s-ar ivi posibilitatea unui răgaz și a acumulării unor forțe noi pentru reînceperea operațiunilor militare, în timp ce Republica Democrată Vietnam năzuiește spre stabilirea unei păci trainice în Indochina.

Pentru încetarea deplină, simultană și cît mai grabnică a focului în Indochina

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

In cadrul discutării problemei restabilirii păcii în Indochina la conferința de la Geneva delegația Republicii Democrate Vietnam și-a expus punctul de vedere asupra principalelor probleme.

După cum a arătat în declarația sa, delegația R.D. Vietnam este de părere că în cel mai scurt timp trebuie să se ajungă la încetarea deplină și simultană a focului, dacă este posibil, pe întregul teritoriu al Indochinei.

După părerea delegației R.D. Vietnam, după ce principiul încetării depline și simultane a focului va fi adoptat în cel mai scurt timp, va trebui ca încetarea focului să devină efectivă și garantată. In acest scop trebuie reglementată cea mai importantă problemă și anume problema retragerii forțelor regulate ale părților beligerante în zone în conformitate cu un regulament ale cărui principii fundamentale trebuie să fie stabilite la conferință.

A doua problemă fundamentală, [illegible] care, delegația R. D. Vietnam o consideră că trebuie să asigure și să consolideze încetarea operațiunilor militare, este încetarea deplină a introducerii de trupe noi, de personal din forțele terestre, navale și aeriene, de orice fel de arme, muniții și echipament în Indochina.

Menționînd că principiul controlului asupra îndeplinirii acordului cu privire la încetarea focului a fost adoptat în unanimitate, delegația R.D. Vietnam arată că acest control trebuie să se refere în primul rînd la aplicarea conștiincioasă a hotărîrilor care vor fi luate în cele două probleme mai sus-menționate.

In problema garanțiilor internaționale se știe că delegația R.D. Vietnam și-a repetat consimțămîntul ca aceste garanții să fie date de către statele participante la conferință — și a arătat că aceste garanții trebuie să aibă un strict caracter multilateral și colectiv.

In ceea ce privește problema schimbului de prizonieri de război, delegația R.D. Vietnam a menționat că toți sînt de acord cu acest schimb și că acest lucru nu prezintă dificultăți deosebite. Delegația R.D. Vietnam, prezentînd conferinței propunerile sale, a arătat că ea este călăuzită de dorința cea mai fierbinte de a obține un acord rațional cu privire la încetarea focului în Indochina. Pentru obținerea unui astfel de acord, după părerea delegației, conferința trebuie să se mărginească la cîteva probleme principale, ale căror principii generale pot fi discutate și acceptate de toți.

G. Bidault a părăsit Geneva plecînd la Paris

GENEVA 25 (Agerpres). — Georges Bidault ministrul afacerilor externe al Franței, a părăsit marți seara Geneva plecînd la Paris.

Plecarea sa neașteptată, care nu a fost adusă la cunoștința celorlalți membri ai delegației franceze de cît mult mai tîrziu, este pusă de agenția France Presse în legătură cu ultimele propuneri ale reprezentanților R. D. Vietnam la Geneva. Intru cît, după cum subliniază și agenția, „propunerile Vietminului au produs o puternică impresie asupra delegațiilor necomuniste", Bidault va solicita noi instrucțiuni din partea guvernului pentru a stabili noua politică a Franței la Geneva.

Totodată, Bidault va asista la ședința Consiliului de Miniștri și la sesiunea comisiei pentru afacerile externe a Adunării Naționale, ambele consacrate Indochinei, în cadrul cărora se va da citire raportului generalului Ely în legătură cu misiunea sa din Indochina.

Declarația lui W. Churchill în Camera Comunelor

LONDRA 26 (Agerpres). —

Răspunzînd unor întrebări ale deputaților din Camera Comunelor, primul ministru Churchill a declarat din nou la 25 mai în Camera Comunelor că politica dusă de Anglia de a nu-și lua nici un fel de angajamente în Asia de sud-est pînă cînd nu vor fi cunoscute rezultatele conferinței de la Geneva rămîne în vigoare.

„Camera nu trebuie să aștepte, a declarat Churchill, ca astăzi să spun ceva în plus în afară de faptul că politica guvernului rămîne neschimbată, așa cum a fost enunțată în repetate rînduri". Potrivit relatării agenției Reuter, premierul britanic a subliniat:

„Țelul nostru la conferința de la Geneva este să ajungem la un rezultat util și rodnic, să stabilim legături prietenești și bazate pe înțelegere cu participanții la conferință, să acționăm în cea mai perfectă înțelegere cu țările Commonwealthului și cu aliații noștri..."

Referindu-se la consultările reprezentanților statelor majore ale Americii, Angliei, Franței, Australiei, și Noii Zeelande, care vor fi transferate de la Singapore la Washington — după cum transmite agenția Reuter — Churchill a precizat: „După cum am arătat limpede la 17 mai, consultările șefilor de stat major ai celor cinci state au drept scop examinarea problemelor imediate și practice și sînt cu totul deosebite de problema organizării unui sistem defensiv în sud-estul Asiei... aceste convorbiri nu comportau în nici un caz un angajament precis din partea puterilor interesate.

Ceaiul chinezesc

De sute și chiar mii de ani ceaiul este una din principalele culturi ale Chinei.

Cultura arbustului de ceai este răspîndită mai ales în vastul bazin al fluviului Iantzi, în bazinele rîurilor Ciatzian, Mințzian, Iuatzian și la nord de fluviul Huai.

China a început să exporte ceai cu multe veacuri în urmă. Incă sub dinastia Tan (Veacul al 8-lea) ceaiul chinezesc se exporta în Japonia și în Mongolia, unde se dădea în schimbul cailor. In epoca dinastiei Min a început exportul ceaiului în Olanda prin orașul Macao.

Sub dinastia în care a condus China din anul 1664, compania engleză din Indiile de est, cumpăra cantități mari de ceai pentru aprovizionarea populației din Anglia sau pentru a-l revinde altor țări.

Pentru a trage profituri cît mai mari, conducătorii reacționari ai Chinei vechi puneau monopol pe comerțul de ceai. In regiunile locuite de minorități naționale ei ridicau prețul ceaiului și interziceau chiar exportarea semințelor de ceai în Tibet și alte regiuni.

In anii dominației gomindaniste, datorită politicii criminale a acestei clici trădătoare precum și jafului imperialiștilor străini recolta de ceai a scăzut deosebit de mult.

După victoria revoluției populare chineze, guvernul popular al Chinei a luat măsuri în vederea dezvoltării producției de ceai. Astfel, se acordă țăranilor muncitori fonduri necesare dezvoltării culturilor de ceai, se dă atenție îmbunătățirii utilajului tehnic al întreprinderilor pentru prelucrarea ceaiului etc.

Datorită acestor măsuri producția de ceai a Chinei a început să crească cu repeziciune. Incă în anul 1952 producția de ceai a fost de 1.550.000 dani (1 dan = 50 kg.).

In 1954 recolta de frunze de ceai va spori în China cu 16 la sută în comparație cu anul 1952

Ceaiul chinezesc este vestit peste hotarele țării. In prezent ceaiul ocupă un loc însemnat printre mărfurile de export ale Chinei. China exportă o mare cantitate de ceai în Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

In fotografie: Locțiitoarea șefului grupului de într-ajutorare în muncă, Cin-Țzai-tzin, la culesul ceaiului.

Scurte știri

- La 25 mai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, l-a primit din nou pe Krishna Menon, reprezentantul Indiei la Organizația Națiunilor Unite.
- La 25 mai a avut loc la Geneva o nouă întrevedere între locotenent-colonelul Ha Van Lau și colonelul Brebisson, însărcinați de către delegațiile R. D. Vietnam și Franței la conferința de la Geneva cu discutarea problemei evacuării răniților de la Dien Bien Fu.
- In perioada 18—23 mai, avioanele militare ale părții americane au violat de șase ori spațiul aerian controlat de partea coreeano-chineză.
- Răspunzînd invitației Uniunii scriitorilor sovietici, la 26 mai a sosit la Moscova cunoscutul scriitor francez Jean Paul Sartre.

ȘTIRI SPORTIVE

ȘANHAI 26 (Agerpres).—TASS transmite: După cum anunță posturile de radio japoneze, la Tokio au luat sfîrșit întîlnirile din cadrul campionatelor mondiale de lupte libere. Titlul de campion mondial la diferite categorii a fost disputat de 91 dintre cei mai buni luptători din 15 țări.

Campionul sovietic de categoria grea în anii 1952 și 1953, Arsen Mekokișvili, în primul tur a obținut o victorie clară asupra lui Toisto Kangasniemi (Finlanda), în cel de al doilea tur a întrecut la puncte pe campionul mondial și olimpic Antonsson (Suedia), iar în cel de al treilea tur a cîștigat victoria la puncte în fața iranianului Vazadar. Apoi, el a învins prin tuș pe luptătorul maghiar Nóvónyi. In finala probei Mekokișvili a întîlnit pe cel mai puternic luptător turc, Irfan Atan și a obținut o victorie strălucită, cucerind medalia de aur de campion mondial.

La categoria semi-grea, în finală, s-au întîlnit campionul sovietic August Englas, și campionul olimpic Palm (Suedia). Arbitrii au acordat în unanimitate victoria la puncte lui August Englas, care a devenit campion mondial pe anul 1954

Medalia de aur de campion mondial a fost cucerită de asemenea de luptătorul sovietic Vahtang Balavadze.

In afară de cele trei medalii de aur, luptătorii sovietici au cucerit și trei medalii de bronz.

★

Locuitorii Budapestei vor avea prilejul să asiste sîmbătă și duminică la un mare concurs internațional de atletism, la care și-au anunțat participarea atleți din R. P. Polonă, R. D. Germană, R.P.R., R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, R. P. Ungară, Germania occidentală și Norvegia.

Concursul de la Budapesta este prima manifestare atletică importantă de la începutul sezonului sportiv în aer liber.

SPECTACOLE

JOI 27 mai 1954

CINEMATOGRAFE: Patria: Căsătorie ciudată; **Republica, București, Infrățirea între popoare, Grădina Progres:** Brigada lui Ionuț; **Elena Pavel:** Epoleții purpurii; **Lumina:** Trenul merge spre răsărit; **Victoria, Libertății:** Un ciclu de filme cu prilejul Săptămînii R.S.S. Ucrainene; **M. Gorki:** Petroliștii din Caspica, Sborul în lună; **Gh. Doja:** Maeștii baletului rus; **Al. Popov:** Nu-i pace sub măslini; **8 Martie:** Rețeaua morții; **V. Roaită:** Pulberea argintie; **Cultural:** Nunta lui Crecinski; **Unirea:** Aventură la castel; **Vergu:** Spre cer; **C. David:** Intîlnire pe ring; **Al. Sahia:** Vassa Jeleznova; **Flacăra:** Boier cu orice preț; **T. Vladimirescu:** Visul unei artiste; **Miorița:** Nunta cu zestre; **Moșilor:** Povestea micului cocoșat; **23 August:** Suspine pe stradă.

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 5.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.